

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Erbové a přísedících Ivany Selucké a Mgr. Luďka Michery v hlavním líčení konaném dne 15. 12. 2015 v Českém Krumlově

t a k t o :

Obžalovaný

M. B

nar.

, podnikatel, trvale bytem

je v i n e n , ž e

s cílem získat pro sebe odměnu 1 milion Kč od neztotožněné osoby, která jej pro spáchání trestného činu sjednala, dne 9. 12. 2014 v době mezi 16:00 a 18:00 hodin v restauraci U Zlaté podkovy v obci Velešín, okres Český Krumlov, nabídl úplatek ve výši 4 miliony Kč

J: K, nar. , trvale bytem

soudnímu znalci z oboru kybernetika – výpočetní technika, o kterém věděl, že byl opatřením předsedkyně senátu Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2014, sp. zn. Nt 610/2013, podle § 105 odst. 1 trestního řádu přibrán jako soudní znalec v řízení podle § 85b trestního řádu o nahrazení souhlasu České advokátní komory s vydáním věcí zajištěných v jiném přípravném řízení trestním vedeném orgánem Policie ČR, Útvarem pro odhalování korupce a finanční

kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování, proti obviněnému F. a spol., trestně stíhaného pro trestné činy podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku a podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, za to, že J. K. jako soudem přibráný soudní znalec v oboru kybernetika – výpočetní technika, záměrně nerozšifruje elektronická data na nosičích zajištěných při prohlídkách jiných prostor a pozemků v rámci trestní věci vedené proti obviněnému S. a spol., a ve znaleckém posudku, který měl vyhotovit, nepravdivě uvede, že data nelze dešifrovat, což J. K. stejně jako nabídku slibované finanční odměny na místě odmítl,

t e d y

v úmyslu opatřit sobě značný prospěch, nabídl jinému úplatek v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu,

č í m ž s p á c h a l

zločin podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále **ukládá peněžitý trest v rozsahu 90 (devadesáti) denních sazeb**, když jedna denní sazba činí **6.500,- Kč, tj. celkem 585.000,- Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl uložený peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.

O d ů v o d n ě n í

Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný s cílem získat pro sebe 1 milion Kč a to od neztotožněné osoby, která jej pro spáchání trestného činu sjednala, dne 9. 12. 2014 v době mezi 16:00 a 18:00 hodin v restauraci U Zlaté podkovy v obci Velešín, okres Český Krumlov, nabídl úplatek ve výši 4 miliony Kč J. K. soudnímu znalci z oboru kybernetika – výpočetní technika, přičemž o znalci věděl, že byl opatřením předsedkyně senátu Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2014, sp. zn. Nt 610/2013, podle § 105 odst. 1 trestního řádu přibrán jako soudní znalec v řízení podle § 85b trestního řádu, o nahrazení souhlasu České advokátní komory s vydáním věcí zajištěných v jiném přípravném řízení trestním vedeném orgánem Policie ČR, Útvarem pro odhalování

korupce a finanční kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování, které je vedeno proti obviněnému F. S. a spol., trestně stíhaného pro trestné činy dle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku a podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku. Výměnou za to měl soudní znalec J. K. záměrně nerozšifrovat elektronická data na nosičích zajištěných při prohlídkách jiných prostor a pozemků v rámci trestního řízení ve věci obviněného F. S. a spol. a ve znaleckém posudku, který měl vyhotovit, měl nepravdivě uvést, že data nelze dešifrovat. Toto soudní znalec J. K., stejně jako nabídku slibované finanční odměny, hned na místě rezolutně odmítl.

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem spáchání trestného činu popřel. Uvedl, že společně s J. J. a I. A. vlastní společnost Finance Garant s.r.o., která má mimo jiné i koncesovanou živnost ostraha a detektiv, kvůli čemuž má jak on, tak i kolega A. osvědčení profesní kvalifikace na detektiv – koncipient. Společnost má asi 12 zaměstnanců a několik brigádníků. Mimo to je společníkem ve firmě Proguard s.r.o., která se zabývá správou objektů a ostrahou. Tato společnost má pouze 2 zaměstnance a to L. Ch. a L. K. V oboru soukromých detektivů společnost nepodniká, přesto i takovou koncesi má. Obě společnosti pak spolu spolupracují. Prvně jmenovaná společnost, tedy Finance Garant s.r.o. byla v roce 2011 pověřena krizovým managementem v Parkhotelu Praha. Jejich úkolem byla konsolidace hospodaření hotelu za účelem přípravy hotelu k prodeji. Za společnost se toho zhostil právě on. Při jeho nástupu byl hotel ve ztrátě 1 milion Kč měsíčně. V rámci konsolidace provedl několik radikálních kroků. Jedním z nich bylo, že vyhodil úklidovou firmu. Ta nakonec podala na hotel žalobu a výsledkem byla v roce 2014 prohra Parkhotelu, který měl této společnosti zaplatit 4 až 6 milionů Kč. Rozsudek však obžalovaný nikdy neviděl. Nejvíce si však na práci pro Parkhotel cenil, že se mu podařilo zřehlednit sledování denních výkazů zisků a ztrát hotelu. Za tím účelem nechal zpracovat matematickou tabulku ve formě excelového vyjádření, kde byly zahrnovány denní výkazy zisků a ztrát hotelu, a přes kterou se dalo sledovat hospodaření hotelu. Jak se později dozvěděl od několika zaměstnanců hotelů, měly tyto tabulky hrát důležitou roli při samotném prodeji hotelu. K tomu nakonec došlo v roce 2013. Nový majitel hotelu, firma z Izraele, si přivedla svůj management, svoji generální ředitelku a on přestal v hotelu působit na pozici krizového manažera. Nadále však jejich společnost Finance Garant s.r.o. v hotelu působila jako správce budovy, za což jim měla být dle smlouvy měsíčně vyplácena částka 185.000 Kč bez DPH. Postupně mu však byly ze strany nového managementu, a to především generální ředitelky, vytýkány jeho postupy v pozici krizového manažera. Byl nařčen, že došlo k manipulaci matematických tabulek vyjadřujících denní výkazy zisků a ztrát hotelu. Celá situace se začala v létě 2014 hrotit. V té době jim hotel přestával platit za služby a dlužná částka se pomalu dostala na 1 milion Kč. Ohledně situace panovaly neustálé dohady. Nakonec se začaly objevovat spekulace, že prohraný spor Parkhotelu s úklidovou firmou, těch 4 až 6 milionů Kč, bude započteno proti jejich neproplaceným fakturám za vykonané služby pro hotel. Nevěděl, jak má s problémem naložit, jestli jim Parkhotel vůbec může vzniklou škodu započíst, stěžejní rozsudek nikdy neviděl, proto se obrátil na svého dlouholetého známého advokáta z Českých Budějovic, na J. V. aby mu poradil, jak by situaci řešil na jeho místě. Stěžejní pro něj však bylo se s Parkhotelem nesoudit. V opačném případě by se mohlo stát, že by přišly o dobrou pověst, což by mohlo být pro jejich firmu likvidační. V. mu tedy doporučil vzít nějakého znalce, který by určitým způsobem zkontroloval jeho manažerskou práci a zkontroloval by, zda nedošlo k manipulaci výsledků zanesených do matematických tabulek vyjadřujících denní výkazy zisků a ztrát Parkhotelu. Na základě toho by se pokusily vyjednat s vlastníky hotelu nějakou dohodu. Byl to tedy nápad V. vzít znalce, jeho by to nikdy nenapadlo.

Úkolem znalce při tom mělo být porovnat, co je zapsáno v tabulce se skutečností, s reálným stavem. S řešením seznámil i ostatní společníky a to i kolegu A se kterým neměl v té době nejlepší vztahy a který na něj tlačil, aby situaci v hotelu nějakým způsobem vyřešil. S řešením skrze znalecký posudek nakonec všichni souhlasili. Jelikož nechtěl znalce pražského, neboť se bál jisté provázanosti, a navíc nechtěl platit pražské ceny, zeptal se opět . V jestli by mu nějakého znalce nemohl doporučit. Sám od sebe znalce v tomto oboru nezjišťoval. Někdy v létě nebo na podzim v rámci nějaké schůzky mu . V řekl o K . Řekl mu, že jde o znalce sice z malého města, ale který dělá velké kauzy, je však mimopražský, proto by nemusel být tak drahý. Cenu odhadoval na 25.000 Kč. Předal mu vytištěný kontakt, kde byl uveden mobil a email na znalce. Jestli tam byl i obor působnosti znalce, si již nevzpomíná, ale před schůzkou se znalcem ohledně jeho odbornosti nic nevěděl. Nevěděl o tom, že jde o znalce na počítače, ekonomiku nebo počítače a kybernetiku, dal prostě na radu svého známého. Asi v neděli 7. 12. 2014 kontaktoval K: mailem, který mu vzápětí odepsal, ať mu zavolá. Zavolał mu a dohodli se, že se sejdou 9. 12. někdy po poledni ve Velešíně. Místo setkání vybral on. Měl tam stejně cestu, a pokud chtěl najmout člověka na práci, tak mu přišlo logické, že se vydá za ním a ne opačně. Do Velešína jel společně s kolegou J . Zastavili před hotelem, kolega tam nakouknul, alespoň se tak domníval, ale kolega uvedl, že tam vůbec nešel a zůstal rovnou v autě, každopádně řekl, že do takové špinavé restaurace nepůjde, že je to stejně jeho problém a že si zatím vyřídí nějaké telefonáty. Proto šel do restaurace nakonec sám. V restauraci bylo asi 7 hostů a číšnice. K: seděl přímo proti němu, před sebou na stole měl velký moderní telefon, podívali se na sebe, kdy bylo patrné, že je to on, tak šel přímo za ním. Začal mu vysvětlovat, z jakého důvodu potřebuje znalecký posudek, že má pohledávku vůči klientovi, který jim dluží 1 milion Kč. Ukázal mu šanony, harddisk, ukazoval i matematickou tabulku, smlouvy, apod. Až se dostali na cenu za posudek. Očekával cenu kolem 25.000 Kč, ale K za něj chtěl minimálně 100.000 Kč a pokud se bude muset pouštět do zobrazování papírová forma versus digitální forma, aby počítal ještě dalších 200.000 Kč až 300.000 Kč. Ptal se ho, proč je cena tak vysoká, že čekal, že jako mimopražský znalec nebude tak vytížený, že nebude tak drahý. K se však zasmál, že není znalcem z malého města, že dělá velké kauzy, ať se neplete, že má velké kontakty v Praze. Na to se ho zeptal, o jaké kontakty jde, jestli by spolu nemohli spolupracovat, že mu i V říkal, že dělá velké kauzy, že se na něho mezi svými známými ptal, na jeho kvality jako na znalce a že slyšel, že snad působí v mediální kauze pana S: . Znalce zajímalo, jak se o kauze S dozvěděl, ale na to si však již nedokázal vzpomenout, neboť celou situaci řešil od léta s mnoha lidmi a někdo mu to prostě musel říct, že tento znalec na kauze S dělá. Na to se znalec začal chlubit, že nedělá jen S: , že dělal třeba i K . Znovu zdůraznil, že on malé zakázky nepotřebuje, že dělá zakázky velké od pražské policie, že má kontakty v Praze na soudě, že v kauze S již účtoval statisíce a že čeká, zda mu to policie zaplatí. Pokud by mu to policie nezaplatila, pak by jeho případ mohl vzít. Trval však na tom, že to bude stát minimálně 100.000 Kč. Na to se bavili o proplácení faktur, kdy znalec sdělil, že má problémy s DPH, že kvůli kauze S: si musí obnovit nějakou licenci na dešifrovací program. Uvedl, že celá kauza S: stojí jen na jeho posudku. Ptal se ho i na důvod, proč se nesešli u něho doma, zda tam má harddisky, ale on uvedl, že ne, že tam má trezor, ale zmínil obavy z vykradení. Sám mu řekl, že o této kauze nic neví, že to zná jen z médií. Hovor mezi nimi plynul, vystřídal spoustu témat. Bavili se o tom, kdo má jaké auto, o jejich firmě, čím se zabývají. Připouští, že se bavili i o kauze S , že s tím začal on, ale bavili se i o kauze K , ke které mu znalec řekl, že tam měl na starosti nějaká data, kdy přímo pan K na znalce poslal nějaké chlapy, kteří vypadali podobně jako obžalovaný, ale byli plešatí, byli sportovci a měli o 50 kg víc. Tomu se zasmáli. Na to se znalce zeptal, jak situaci řešil, a on odpovéděl, že je vyhodil. Připustil, že začal debatovat i na téma uplácení, ale popírá, že by

v tom byl nějaký úmysl. Prostě se spolu bavili o běžných věcech. Zajímalo ho, zda má znalec nějakou hranici, svoji lidskou cenu. Zajímalo ho, jak se dívá na uplácení, na což mu znalec řekl, že je bývalým policistou a že by nikdy úplatek nepřijal. Vzpomněl si tedy na kauzu znalce, který vzal úplatek snad 4 nebo 5 milionů Kč, tak se ho zeptal, co na to říká. Znalec zopakoval, že by v žádném případě úplatek nevzal. Neví, proč se na to znalce zeptal. Debatoval prostě s člověkem, který před ním nic neskrýval. Mluvili spolu normálně. V tu chvíli mu to vůbec nedošlo. V takovéto obecné rovině se spolu chvíli bavili, pak se opět vrátili k tématu znaleckého posudku. Chtěl znalce přesvědčit a dostat ho na svoji stranu s tím, že se přeci nerozejdou jen proto, že není schopen zaplatit za znalecký posudek částku 100.000 Kč. Zdůrazňoval mu, že jde o 1 milion Kč a že tedy nemůže za takový posudek zaplatit 100.000 Kč. Znalec ale na této částce trval. Obžalovaný uzavírá, že se prostě bavili jako dva podnikatelé, kdy se snažil ke znalci najít cestu, nechtěl z toho jednání odejít s tím, že když mu nedá 100.000 Kč za posudek, že pro ně nebude nic dělat. Při loučení se zeptal, co je dlužen, kdy znalec požadoval 1.700 Kč za 1,5 hodiny. Vyšli spolu ven před restauraci na chodník, kde se spolu ještě chvíli bavili o autech, jelikož znalce zajímalo, jakým autem přijel. Podali si ruce a rozešli se. On nastoupil do auta ke svému kolegovi, který mu vyčítal, co tam tak dlouho dělal. V autě pak probírali, co se na schůzce odehrálo. Večer z domu ještě znalci zaslal email, kde udělal jakýsi sumář a v bodech popsal jejich setkání. Přestože se jejich představy o ceně posudku dosti lišili, tak jiného znalce najít nezkoušeli. Neměli v tu chvíli žádný důvod to řešit jinou cestou, jiným znalcem. Navíc K byl už do celé záležitosti zasvěcen. Znamenalo by to, jít zase za někým znovu, vysvětlovat mu to, zase by tam byly dohady o ceně. Nechtěl úplně cizím lidem vyprávět detaily, co chystá, aby se domohl svého 1 milionu Kč. I kolega J mu řekl, aby ho zkusil znovu pozvat na schůzku, že se pokusí vyjednat podmínky. Pokud má takové kontakty, kterými se chlubil, někde na soudech, tak by se s ním dalo i spolupracovat. Mohl by jim případně doporučit i nějaký kšeft. Domluvili se ale, že ještě chvíli počkají, podle toho, jak se celá kauza v Parkhotelu vyvine. I nadále však se znalcem komunikoval, posílali si maily, mluvili spolu po telefonu. Byli domluveni, že se sejdou ještě někdy před Vánoci. Pak mu znalec napsal email, že před Vánoci se sejít nemůže, že je vytížený 24 hodin denně. Schůzka byla nakonec domluvena na 20. 1. 2015, kdy mu však jeho kolega J znovu řekl, aby ještě počkal. V Parkhotelu mělo dojít k výměně finančního ředitele, měla tam nastoupit mladá ženská, která jim slíbila splátkový kalendář, proto 19. 1. 2015 znalci napsal, že schůzku o týden odkládá. Nakonec nová finanční ředitelka kolegovi řekla, že má pokyn od majitele hotelu se s nimi vyrovnat, uzavřít splátkový kalendář a že dluh bude zaplacen a tak se i stalo. V současné době je celý milion uhrazen a tím pro něj celá kauza skončila.

Z výpovědi svědka J: K, vyplývá, že je soudním znalcem v oboru kybernetika – elektronika, kdy byl obžalovaným vyzván nejprve emailem, pak telefonicky, zda by pro něj nezpracoval znalecký posudek. V prvopočátku chtěl všechno řešit emailem, případně telefonicky, bez toho aniž by se musel s obžalovaným sejit. Klienti si občas rozmyslí, když jim vysvětlí, o čem jeho práce je. Nicméně bylo trváno na osobní schůzce s tím, že by se to špatně řešilo. Protože na tom nebyl zrovna časově nejlíp a protože obžalovaný prohlásil, že pro něj není problém přijet, byla dohodnuta schůzka ve Velešíně. Jelikož obžalovaný nebyl z Velešína a jelikož on nemá žádnou kancelář, pracuje z domu, kde měl v tu dobu důležitá a citlivá data, tak mu navrhl restauraci na náměstí U Podkovy, kde se sešli v odpoledních hodinách. V první moment ho hned překvapilo, že ač ho obžalovaný neznal, v restauraci šel přímo k němu. Přinesl si s sebou krabici s nějakými pevnými disky a nějakými materiály a sdělil mu, že by potřeboval udělat posudek z oboru výpočetní techniky, zda bylo či nebylo manipulováno s daty. Vysvětlil mu, jaké jsou technické možnosti, jak by se ke zkoumání muselo přistupovat, že se to jeví spíše jako ekonomická záležitost, že může jen

srovnat data, zda s nimi bylo manipulováno. Nemůže však vzít spis a kontrolovat papíry s elektronickou podobou, to mu nepřísluší. Seznámil ho i s cenou posudku, která se pohybovala kolem 200.000 Kč. Po nějakém čase mu bylo sděleno, že za ním přišel z jiného důvodu, že ho za ním poslali, že dělá kauzu S . V prvním okamžiku, ani nevěděl, o co se jedná, nevěděl, kdo pan S je. V uvedené kauze je to jedno z mnoha klíčových slov. Jako znalec toho dělá hodně, tak prostě jenom zadá data do prostředků a nezajímá se o konkrétní jména. Obžalovaný mu ale sdělil, že dělá data pro paní předsedkyni S. rovněž věděl, že data jsou šifrovaná. Až v ten okamžik si obě kauzy propojil. Chvilku dělal, že o ničem neví, ale když viděl, že obžalovaný ví všechno, co se objevilo ve spise, tak už nezapíral a řekl mu, že se s ním o tom nehodlá bavit. Bylo mu však řečeno, že pokud řekne, že ta šifrovaná data rozšifrovat nejde, pak by dostal čtyřku a on za to, že to domluví, by dostal 1 milion Kč. Obžalovaný mu ukázal obálku s nějakým obsahem, který nechtěl vidět, ukázal mu, že nemá odposlechové zařízení. Ze začátku si tím nebyl vůbec jistý, měl z toho srandu, bral to trochu jako žert, ale rovnou mu na to řekl, že v žádném případě k tomuto nepřistoupí. V žertu se ho zeptal, kdyby náhodou, hypoteticky, ale že ta šance tu není, na úplatek přistoupil, jakým způsobem by to chtěli realizovat, protože má prověrku NBÚ a všechny jeho účty sledují, tak mu na to bylo sděleno, že by se případně dala prodat nějaká nemovitosti či pozemky, možná říkal, že někde v okolí Velešína. Pak se bavili dál k jeho případu. Připouští, že spolu hovořili i v obecné rovině, ale byly to spíše zdvořilostní záležitosti. O jiné jeho kauze se nebavili, alespoň o tom neví. Nicméně posudek v kauze R: K skutečně dělal. Rozhodně se ho v této kauze ale nikdo nesnažil ovlivnit. V té době pracoval pod policií, nevypracovával tento znalecký posudek jako fyzická osoba, ale jako znalecký ústav Policie ČR. Vzpomíná si, že se bavili i o ekonomických záležitostech, že je problém s placením ze strany státní správy, kdy dle trestního řádu mají dva měsíce a pak měsíc na proplacení. Obžalovaný si nakonec bral čas na rozmyšlenou s tím, že se musí poradit s ostatními společníky a pak mu dá vědět. Když odcházeli, tak se ho znovu zeptal, zda opravdu o tom nechce uvažovat, což razantně odmítl. V žertu mu řekl, že v takovýchto věcech se nerozmýšlí, že se maximálně rozmýšlí, zda si koupí auto červené nebo bílé. Obžalovaný odvětil, že by si za to mohl koupit aut několik. Z toho vydedukoval, že čtyřka znamenala skutečně 4 miliony Kč. To bylo všechno. Nemůže rozhodně říci, že by na něj obžalovaný s úplatkem nějakým způsobem tlačil. Spíše to tak vyplynulo mezi řečí. Přišlo mu, že to nebyl jeho osobní zájem. Řekl mu, že ho za ním poslali, aby to vyřídil. Možná nevěděl více, než řekl. Z nabídky byl dosti šokovaný. Doma to okamžitě řekl svému synovi, se kterým spolupracují, ten to řekl manželce. Následně na to kontaktoval asistentku paní soudkyně, která si znalecký posudek zadala, ale jelikož neměla zrovna čas, sešli se až s odstupem asi tří dnů a celou situaci s ní konzultoval. Soudkyně se obrátila na místopředsedu soudu a následně ho odeslali na státní zastupitelství, kde bylo sepsáno trestní oznámení. Vzhledem k tomu, že si na internetu zjistil, čím se obžalovaný zabývá, že pracuje v oboru bezpečnostních služeb a montuje zabezpečovací zařízení, kdy si dokáže jako elektrotechnik představit obejít běžných zabezpečovacích zařízení, tak na to upozornil paní soudkyni a bylo to vyřešeno tak, že veškerá data, která měl doposud u sebe, byla zkopírována a byla uložena v úschově soudu. Po podání trestního oznámení proběhlo vyšetřování u ÚOKFK, kteří ho požádali, aby v případě, že bude znovu obžalováním kontaktován, aby na to v podstatě přistoupil. Nicméně už k takovému návrhu nedošlo a celá zakázka šla do ztracena. Už v době, kdy projednávali cenu, která byla z jeho strany daleko vyšší, než si obžalovaný představoval, se dá usuzovat, že celá věc měla být nakonec zahraná do autu z důvodu právě vysoké ceny a tím by to celé skončilo. Zdůraznil, že ale i s ohledem na předmět zkoumání, by musel práci odmítnout, jelikož to bylo velice složité na ruční práci, nedalo se to zadat do forenzního nástroje, který by to z toho dostal. Zajímavé na celém případě však bylo, že obžalovaný znal informace, o nichž mohl vědět jen pražský soud a případně někdo, kdo se seznámil se spisem. Šlo o týden staré informace, které do spisu

zasílal, ohledně způsobů prolomení šifrovaných dat, co se musí udělat, jaká jsou rizika a to i z hlediska finanční stránky. Zvláštní to bylo i z toho důvodu, že ve většině případů se veřejnost dozví, že dělal znalecký posudek, až posléze a ne v průběhu zkoumání. V tomto případě však byl kontaktován již několikrát, kdy po něm chtěli nějaké informace, nicméně se to pak vždy nějak vysvětlilo. Bylo to ale takové neobvyklé, že se ho někdo ptal, kdo s tím případem správně neměl mít nic co do činění a neměl by mít ty informace. Tyto informace většinou vyplynou až při seznamování se spisem.

Obžalovaný se k tomuto důkazu vyjádřil, tak, že je to neověřitelné. Celou dešifraci dat se dozvěděl až od K. On o tom začal povídat. On pouze věděl, že na kauze S. dělá, nic bližšího však nevěděl, neznal ani soudkyni S. To znalec se rozpovídal o kauze K., S., že má se synem kontakty na soudě. Mrzí ho, že to tak vše dopadlo. Domnívá se, že K. dovedl věc, která je omyl. Není pravda, že by mu nějaký úplatek 4 miliony Kč nabídl. Bavili se o milionech, že v tom má milion, bavili se o tom, že jim jde o 4 miliony. Rozhodně mu ale 4 miliony Kč nenabízel. Je to absurdní, nestalo se to. K. si to vše špatně vyložil.

Se souhlasem stran byla dle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena výpověď svědkyně M. Š. (čl. 222 – 223 spisu), ze které se podává, že v době od května 2014 do ledna 2015 byla na brigádě v restauraci U Zlaté podkovy ve Velešíně na pozici servírky – barmanky. Ke schůzce obžalovaného a znalce dne 9. 12. 2014 uvedla, že si vzpomíná na muže, který přišel někdy odpoledne, v ruce nesl papírovou krabici bez víka, ve které byly uloženy nějaké šanony. U stolu seděl ještě s dalším mužem. Nejprve si dlouho nic neobjednali, posléze chtěli oba kávu a ten s krabicí si objednal navíc palačinku se zmrzlinou. O čem se bavili, neví, jelikož, kdykoli prošla okolo, tak zmlkli. V restauraci seděli maximálně další tři hosté, hudba puštěná nebyla, pouze jako kulisa šla potichu televize.

Z výsledku svědka J. K. vyplývá následující. Je synem J. K., se kterým pracuje jako konzultant. Pracují z domu, kanceláře nemají. Běžně jejich pracovní schůzky probíhají v Praze na pracovišti policie. Soukromé schůzky většinou probíhají ve Velešíně někde v restauraci. S případy svého otce je samozřejmě seznámen, neboť mu pomáhá. Věděl proto i o schůzce s obžalovaným. Když se otec z této schůzky vrátil, sdělil mu, že mu byl nabídnut úplatek. Mluvil o nějaké obálce. Vypadal velice zaskočeně, přišel mu překvapený, určitě takovou nabídku nečekal, moc nekomunikoval, nechoval se standardně. Okamžitě o tom řekl i matce, kterou ten den vyzvedával v práci v Českém Krumlově. Až asi po dvou dnech se od otce dozvěděl, že mu měla být nabídnuta částka 4 miliony Kč. Vzhledem k tomu, že mělo jít o znalecký posudek pro soud, tak otec kontaktoval soudkyni, jel za ní a dále to spolu řešili. Víc o tom neví.

Z výpovědi svědkyně M. K. se zjišťuje, že je manželkou znalce K. O spolupráci mezi manželem a obžalovaným nic nevěděla, nicméně věděla, že ten den má mít manžel nějakou schůzku. Jelikož kancelář žádnou nemá, většinou po dohodě s klientem se s ním sejde někde v restauraci, popř. na pracovišti toho dotyčného. O celé kauze se dozvěděla od syna, který pro ni přijel na vánoční večírek do Krumlova. Cestou domů v autě jí řekl, že měla být manželovi nabídnuta částka 4 miliony Kč. Nic dalšího jí neřekl, ale ona snad ani o tom vědět nechtěla. Hned jak přijela domů, tak se o tom s manželem bavili. Dohodli se, že by to měl oznámit, že to není normální. Manžel z toho byl docela rozrušený, takto ho vůbec neznala. Byl roztěkaný, nevěděl co, jestli to má oznámit nebo ne. Od začátku byla přesvědčena, že by to oznámit měl, že to není běžná věc. I manžel jí řekl, že o tom uvažoval jako o první možnosti. V pátek pak jel za paní soudkyní, která mu zkoumání zadala.

Z výpovědi svědkyně L. K. se podává, že je asistentkou předsedkyně senátu S. u Městského soudu v Praze. V září 2013 jim napadla trestní věc, ve které jde o řízení podle § 85b trestního řádu a v rámci které měli rozhodovat o zajištěném materiálu. V listopadu 2013 se ve věci konalo první veřejné zasedání, kde od České advokátní komory převzali veškerý zajištěný materiál, listiny a výpočetní techniku. V lednu 2014 se přibíral znalec K., kterému výpočetní techniku odevzdali ke znaleckému zkoumání. Druhé veřejné zasedání bylo v květnu 2014, tam se rozhodovalo o zajištěných listinách a třetí veřejné zasedání, kde se mělo poprvé rozhodovat o výpočetní technice a elektronických datech, bylo naplánováno na 18. 12. 2014. Strany o něm byly informovány zhruba měsíc předem. Přibraný znalec průběžně do spisu zasílal zprávy, nějaké posílal sám – počáteční analýzy, ale i oni od něho požadovali sdělovat informace, jelikož řízení trvalo již delší dobu, tak aby bylo vidět, že soud na věc dohlíží. Ze zpráv přitom vyplývalo, že je několik možností dešifrace. Zmiňuje se v nich, že se vyskytly nějaké problémy, že znalec zkoušel nějaké možnosti, které přesně ve svých zprávách popisuje. Technicky to určitě jednoduché nebylo. Zprávy se rozhodně nikam dále nerozesílaly, tudíž jejich obsah mohl znát jen ten, kdo do spisu nahlížel. V tomto případě to bylo několikrát. Nahlížení do spisu u nich funguje tak, že se dotyčný objedná přes informační centrum na přesný termín, při nahlížení je ověřena totožnost, zda jde o obhájce a zda má plnou moc. Informační centrum vypíše žádanku do dané trestní kanceláře a vyžádá konkrétní spis. Ten se pak studuje ve speciální místnosti soudu. O studiu je udělán záznam, je v něm uvedeno, kdo nahlížel, od kdy do kdy a zda byly pořízeny kopie. Co ví, tak do spisu nahlížel pravidelně Č., což byl zástupce zúčastněné osoby – advokátní kanceláře, kde byla provedena jedna z prohlídek, kde došlo k zajištění zkoumaného materiálu. Asi týden před třetím veřejným zasedáním jí kontaktoval znalec na její služební email s tím, že by chtěl domluvit osobní schůzku s paní soudkyní. Domluvili se na pátek 12. 12., kdy je znalec seznámil s tím, že ho měl kontaktovat nějaký muž za účelem žádání znaleckého úkonu a při osobní schůzce mu měl nabídnout úplatek asi 4 miliony Kč za to, že znalecké zkoumání pro paní soudkyni uzavře tím, že šifrovanou výpočetní techniku nelze nadále zkoumat a že dešifrace není možná. Muž měl konkrétní řízení identifikovat jednak osobu obviněného S. a jednak jménem předsedkyně senátu S. Paní soudkyně ihned volala místopředsedovi soudu, kterého se všim seznámila, a výsledkem bylo, že znalec to měl jít oznámit na Městské státní zastupitelství, kde to místopředseda předjednal přímo s náměstkyní. Zároveň bylo domluveno, že znalec pořídí zálohy veškerých dat, protože je měl do té doby k dispozici pouze on a jelikož projevil jisté obavy o jejich bezpečnost. Data tedy zkopíroval a měla by být uložena v trezoru soud. O pořízení kopií paní předsedkyně informovala všechny účastníky při veřejném zasedání dne 18. 12. 2015 a zřejmě to zmínila i v odůvodnění usnesení z 18. 12. Závěrem svědkyně uvedla, že znalecký úkon ze strany znalce K. stále trvá a že jde o důležitý důkaz ve věci. Bez jeho výstupu soudce nic neudělá. Znalec vlastně zpřístupní data, filtruje je a výstupem je pak CD, kde se s tím soudce seznámí a listiny vyhodnotí.

Z výpovědi svědkyně S. S. se podává, že jako předsedkyni senátu Městského soudu v Praze jí v roce 2013 byla dle rozvrhu práce přidělena trestní věc dle ustanovení § 85b trestního řádu. Ve věci šlo hlavně o velké množství techniky, které bylo nutné uvést do zkoumatelného stavu. Jejím úkolem bylo projít listiny a různá média s elektronickými záznamy a rozhodnout podle § 85b trestního řádu. Ohledně listin problém nebyl. Řada dat ale byla na elektronických nosičích, proto opatřením přibrala znalce K. kterému byla veškerá technika předána. V květnu 2014 se konalo ohledně listin veřejné zasedání, ale zbývalo rozhodnout i o části, která se týkala různých datových nosičů, notebooků a úložišť. Tam však dostala od K. zprávu, která je i ve spise, že část

úložišť je různými technologiemi šifrována. První zpráva o dešifraci se mohla objevit v květnu 2014 a poté se zkoumání různě vyvíjelo. Znalec v několika přípisech ozřejmoval, jaké jsou možnosti dešifrování úložišť, a diskutoval několik možností, jak do techniky proniknout. Sama si vybavuje, že šlo o kombinaci dvanáctimístných čísel v různých kombinacích. Pak si ještě vybavuje pojem hrubá síla. Ze zpráv byla zřejmá možnost i složitost šifrování a byly do spisu založeny před prosincem 2014. Dokonce byli vyzýváni i obvinění, pokud jim jde o čas, že by zkoumání mohli urychlit tím, že sdělí hesla. Takováto výzva byla obviněným a jejich obhájčům zasílána asi dvakrát. Způsobů dešifrování pak znalec nabízel více než jeden. Znalec krom těchto zpráv zasílal i velmi podrobná vyúčtování, včetně dokladování toho, co si musel zakoupit a za kolik. O obsahu zpráv od znalce věděla ona, její asistentka, trestní kancelář, která měla spis k dispozici, a pak jediné osoby, které do spisu nahlížely. Co ví, tak nahlížení do spisu u nich na soudu neprobíhá v rámci kanceláře, ale je zřízeno informační centrum, kde se osoby oprávněné nahlížet do spisu objednávají na určitý den a hodinu spisu, kdy v některých rozsáhlých věcech mnohasvazkových je běžná praxe ta, že osoby si vyžádají nahlížení jen do určitého svazku. Tento spis se skládal přibližně ze čtyř až pěti svazků a vzpomíná si, že v tomto případě byl dáván k dispozici celý spis. Na 18. 12. 2014 pak bylo nařízeno další, v pořadí již třetí veřejné zasedání (první bylo za účelem převzetí techniky, druhé se konalo v květnu 2014 ohledně listin). Vyrozumění o veřejném zasedání bylo rozesláno stranám asi tak měsíc předem. Ve věci vystupovala jako zúčastněná osoba advokátní kancelář, původně se jménem Garris, později Uni Legal. Po celou dobu jako její zmocněnec vystupoval O Č, dobře si na něho vzpomíná, jelikož vystupoval velmi výrazně při veřejném zasedání. Později však došlo ke změně, což pro ni, k jeho dosavadnímu vystupování, bylo nečekané. Ke změně došlo v době, kdy bylo rozesíláno vyrozumění o veřejném zasedání na 18. 12. V té době bylo doručováno ještě tomuto původnímu zmocněnci. Krátce na to však oznámil, že zúčastněnou osobu již nezastupuje a jako zmocněnec začalo figurovat jméno Z Č. Tato osoba se ve spise objevila již dříve v rámci substituce a pravidelně chodila nahlížet do spisu. Někdy v prosinci jí její asistentka informovala, že se s ní spojil znalec K, který s ní potřeboval nutně hovořit. Byla domluvena schůzka, která se odehrála v pátek 12. 12. 2014, tedy týden před třetím veřejným zasedáním. Znalec jí sdělil, že byl kontaktován nějaký mužem, který mu nabídl odměnu nebo částku ve výši 4 miliony Kč za to, že soudu sdělí, že ta média, která měl ještě u sebe ke zkoumání, ta hlavní, že nejdou dešifrovat. Dokonce jí ukazoval nebo předčítal ze svého mobilního telefonu nebo tabletu část nějaké komunikace mezi ním a tím mužem. Sdělil jí i to, že muž si s ním udělal pod záminkou nějakého posudku schůzku a že právě na této schůzce mu měla být ta částka nabídnuta. O jeho věrohodnosti neměla žádných pochyb, proto kontaktovala na mobil místopředsedu Městského soudu v Praze pana K kterého o všem informovala. Předala mu k telefonu i pana inženýra a výsledkem bylo, že znalec měl podat trestní oznámení na Městském státním zastupitelství v Praze. Jelikož se znalec v Praze nevyznal, doprovodila ho tam asistentka. Při jejich schůzce znalec projevil i určité obavy, že by mohlo dojít k odcizení elektronických nosičů nebo dat, která měl ve svém bydlišti, proto bylo rozhodnuto, že budou pořízeny záložní kopie. Vydala o tom písemný pokyn, znalec asi za dva dny vyhotovil kopie, ty byly doručeny soudu, kde byly uzamčeny v trezoru a jsou tam dodnes. Na veřejném zasedání, které proběhlo 18. 12., pak presentovala, že byly z důvodu opatrnosti vyhotoveny kopie, které se nachází v trezoru Městského soudu v Praze a toto bylo uvedeno i do písemného vyhotovení usnesení.

Z výpovědi svědka J K: vyplývá, že je místopředsedou Městského soudu v Praze. V prosinci, když byl na školení s kolegy na pachových stopách za Prahou, mu někdy kolem oběda volala kolegyně S s tím, že jí kontaktoval znalec K, kterému měl někdo nabídnout větší částku v milionech, asi 2 nebo 4 miliony Kč, za to, když řekne, že

není schopen podat znalecký posudek. Ví, že šlo o znalce z oboru kybernetiky, jelikož tam byl nějaký počítač, co měl zakódována data, a ten to již nějakou dobu rozkódovával. Vzpomíná si, že z pozice místopředsedy to s kolegyní S měsíc nebo dva předtím řešil, jelikož se řízení dlouho vleкло, stálo to spoustu peněz a bylo to velice složité. On sám v této záležitosti osobně se znalcem K nikdy nemluvil. Pouze domluvil na Městském státním zastupitelství, že tam znalec přijde podat trestní oznámení.

Z výpovědi svědka P V vyplývá, že s obžalovaným se poprvé potkal někdy v roce 1994 nebo 1995 v souvislosti s jeho podnikáním. Od té doby pro něj nárazově pracuje. Spíše však řeší věci osobní povahy, občas mu radí s podnikáním. Ví, že firma obžalovaného působila v Parkhotelu, kde obžalovaný vystupoval jako krizový manažer, dával hotel provozně dohromady. Pak se hotel prodal a nastoupil nový management, se kterým nebyl zřejmě v nejlepších kontaktech. Bylo mu vytýkáno, že měl zkreslovat data, která se nějakým způsobem hodnotila při prodeji hotelu a která měl zpracovávat právě obžalovaný. Mělo jít o data ekonomická – tržby, náklady, vytiženost hotelu. Tabulka měla vykazovat ziskovost hotelu, a najednou někdo tvrdil, že čísla jsou nadhodnocená. Tím pádem měl hotel menší cenu. Obžalovaný od něj chtěl poradit, co by měl dělat. Pokud byl obžalovaný nařčen, že data byla zkreslená, řekl mu, že tu tabulku někdo vytvořil, někdo ta data zanášel a mělo by se dát tedy zjistit při zkoumání počítače, zda s těmi čísly ve sloupcích někdo následně hýbal. Řekl mu, že bude nejlepší vyvolat jednání s majiteli hotelu, že management bude asi zaujatý. Pro ty účely, že nedošlo k manipulaci s daty, mu navrhl vypracovat znalecký posudek, který by verifikoval, že data nikdo nepřepisoval. Jelikož ho obžalovaný požádal o kontakt na nějakého znalce, přičemž nechtěl nikoho z Prahy, poptal se mezi známými a dostal tip na pana K s tím, že je to člověk odborně zdatný, pracoval v minulosti u policie jako expert na počítače a na věci, co se týče počítačových dat, je nejlepší. Přesný kontakt na znalce našel na internetu, díval se na jeho stránky, vzpomíná si, že tam byl vyfocen jeho domek a byl tam uveden jeho mobilní telefon. Zda tam byl zmíněn obor působnosti znalce, neví. Kontakt vytiskl a předal obžalovanému a tím to pro něj skončilo. S odstupem doby se samozřejmě potkali a o celé věci se bavili, zajímalo ho, jak to všechno dopadlo. Je mu známo, že se obžalovaný se znalcem nedohodl, že měli rozdílné finanční představy a že došlo k nějaké nedohodě. Stále mu však radil, pokud chce vyjednávat s majitelem hotelu, aby se pokusil k jednání se znalcem vrátit. Následně se od obžalovaného dozvěděl, že pan inženýr na obžalovaného podal trestní oznámení a že má jít vypovídat na protikorupční oddělení. Již si přesně nevzpomíná, co mu k tomu řekl, zřejmě, že se do toho znalci nechtělo, nebo že ty rozpory při té schůzce byly takové, že to vyvrcholilo až do tady toho. Po té co byl svědkovi přehrán zvukový záznam účastnického telefonního čísla mezi ním a obžalovaným (č.l. 72-73 spisu) uvedl, že s odstupem téměř roku, již neví, co tím vším přesně myslel. Nemůže ani s jistotou říct, zda se bavili o panu K Vysvětlil však, že oslovení „chlapec“ běžně používá ve vyjádření, pokud se jedná o osobu mužského pohlaví a to bez ohledu na věk. Tím, že se bál, již však neví, co tím tenkrát myslel. Zřejmě ale to, že by se měl znalec nějakým způsobem podepsat pod něco, co neměl úplně hotové. Každopádně, že se bál, dalo se očekávat, že z toho cukne. Obžalovaný mu při schůzce naznačoval, že tam dohoda nebyla. Podrobně si to však již nevybavuje a nechce se o tom již bavit. Připustil, že se tam ale nějakým způsobem nedohodli, že tam proběhla nějaká výměna názorů. Schůzka trvala zřejmě delší dobu, než aby to bylo jen o tom, že chce znalecký posudek a za takové peníze. Bavili se zřejmě i o jiných věcech a zřejmě se prostě nedohodli. O podrobnosti se však nezajímal.

Z výpovědi svědka J J se zjišťuje, že je společníkem ve společnosti Finance Garant a Proguard. Obě dvě společnosti jsou bezpečnostními agenturami, provozují

bezpečnostní služby, poskytují i služby facility managementu, tzn. správu a údržbu nemovitostí. Detektivní činnost v minulosti rovněž vyvíjeli, ale v současné době o to není již zájem. Ve společnosti Finance Garant je dalším spoludávatelem i pan I. A. i. On v ní má na starosti finance, což znamená fakturace, kontrola došlých plateb, případně komunikace s odběrateli. Společnost má 12-13 zaměstnanců a asi 30 brigádníků. Proguard má jednoho zaměstnance. Se společností Parkhotel spolupracovali od roku 2011 či 2012. Provozovali pro něj správu, údržbu, facility management. V roce 2014 se začaly objevovat první problémy, kdy jim přestaly od hotelu docházet platby, šlo o měsíční fakturaci 240.000 Kč. Dluh neustále narůstal, někdy v létě 2014 již byl téměř 1 až 1,5 milionu Kč, proto to začal řešit po stránce finanční s finančním oddělením. Obžalovaný to zase řešil s vedením Parkhotelu. Připouští, že vždy nějaké problémy či zpoždění s proplacením faktur byly, ale v tuto dobu, tj. na začátku léta 2014, bylo těch problémů stále více. V tomto období jim totiž Parkhotel neplatil z toho důvodu, že se objevily různé pochybnosti o práci pana obžalovaného. Hledali tedy cestu, jakým způsobem faktury vyplatit. Blížil se jejich konec práce na Parkhotelu, proto stále více tlačil na obžalovaného, aby situaci nějakým způsobem vyřešil a on přišel s nápadem od ... V ..., nechat zpracovat posudek na jeho práci. Stále častěji se totiž objevovaly informace, že někdo rozporoval jejich práci na hotelu. Na základě posudku měli začít s hotelem jednat a dokládat fakta, že obžalovaný žádnou škodu nezpůsobil. Předmětem zkoumání znalce měla být revize dat z účetnictví. Ty se v hotelu schraňovaly po celou dobu vedení panem obžalovaným, každý den se vkládaly do tabulek data o tom, jaké jsou příjmy, výdaje, jaký je zisk. A poukazováno bylo právě na to, že s daty bylo manipulováno a tudíž že ekonomický výsledek byl zkreslený. Předmětem zkoumání znalce tedy měly být výsledky zanesené v tabulkách, které byly zaneseny v počítači. Jednalo se o data ekonomiky hotelu. Nešlo o účetnictví hotelu, byla to data o tom, jak hotel hospodaří, byla to ekonomická data. Obchodní oddělení na hotelu pod vedením obžalovaného vkládala data do jakýchsi excelových tabulek. Data tam vkládali zaměstnanci na obchodním oddělení a obžalovaný je kontroloval. Předpokládali, že, když z manipulace obvinili obžalovaného, tak to bylo z toho důvodu, že on byl poslední osoba a presentoval tím hlavně svoji práci. Od zaměstnanců dostali informaci, že nové vedení hotelu začalo práci obžalovaného rozporovat, že mohlo dojít k úpravám těch dat, k falšování. Připouští, že mělo jít pouze o interní, neoficiální informace od lidí z hotelu, od zaměstnanců hotelu, kteří k nim byli svým způsobem loajální a ti jim řekli, že z toho důvodu jim nejsou faktury propláceny. Zda byl obžalovaný vedením hotelu konfrontován např. nějakým auditem či zprávou, kde by se uvádělo, že obžalovaný s těmito daty manipuloval, neví. Na toto téma se opakovaně scházeli i s třetím společníkem, kolegou A. I on byly informován, že našli určité řešení. Obžalovaný nakonec domluvil schůzku se znalcem, kam spolu vyrazili. Původně měl v plánu jít na schůzku společně s ním, ale když zjistil, že se schůzka koná v hospodě, kam běžně nechodí, navíc hospoda nevypadala moc vábně, zůstal sedět v autě. Obžalovaný proto šel na schůzku sám a vrátil se až za 1,5 hodiny. První, co mu obžalovaný řekl, že za konzultaci s panem inženýrem zaplatil 1.700 Kč. Znalec ho měl zavalit informacemi, co je a co dělá, že je považován za největšího znalce v oboru v republice. Měl mu říct, že pracoval u policie, že má největší kriminálně ekonomické kauzy v republice. Padla i cena posudku, což ho zaskočilo, protože znalec chtěl minimálně 100.000 Kč, mohlo to stát ale i dalších 100.000 Kč až 200.000 Kč. Obžalovaný mu dokonce nabízel nějakou cílovou odměnu v řádu statisíců, za což mu vyčinił. Připouští, že na schůzce měla padat i témata o soukromých věcech, kdo má kde jaké kamarády, hledali společné známé. Nakonec se s obžalovaným domluvili, že by bylo nejlepší uspořádat ještě jednu schůzku, a to v Praze, které by se účastnil také on, jelikož se domnívá, že v jistých situacích umí lépe komunikovat, není tak zbrklý jako pan obžalovaný. Pokusil by se tedy vyjednat lepší cenu. Další schůzka se měla odehrát někdy 18. či 17. 12., byl návrh i na 29. 12., ale on chtěl mít na konci roku klid. Další termín schůzky byl domluven

na 20. 1. 2015. Mezitím však došlo v Parkhotelu k zásadním změnám. Někdy na přelomu roku se v hotelu vyměnilo celé finanční oddělení, byla tam nová finanční ředitelka. Byla to příjemná ženská a ta začala mít na věci jiný názor a řekla, že i ona by se toho problému nejraději zbavila a nevidí důvod, proč jim nezaplatit. Dala nějaké návrhy splátek, toto skutečně splnila a ty platby nakonec začaly chodit. V prosinci dostali jednu platbu, v lednu pak platbu za říjen, takže se dluh snížil na 600.000 Kč bez úroků. Někdy začátkem dubna 2015 bylo vše doplaceno. O spolupráci se znalcem v této věci tedy již neměli zájem, ale vzhledem k jeho kontaktům se další schůzce nevyhýbaly. V současné době již společnost Finance Garant žádnou činnost pro Parkhotel nevyvíjí, spolupráce byla ukončena.

Z výpovědi svědka I₄ A se podává, že do srpna 2015 byl jedním z jednatelů společnosti Finance Garant s.r.o., v současné době je pouze zaměstnancem, zároveň i třicetiprocentním společníkem. Kolik má společnost zaměstnanců, neví. Jde o bezpečnostní agenturu, která se zabývá ochranou osob a majetku. Speciální detektivní oddělení, které by vykonávalo detektivní služby, nemají. Takovouto činnost však dříve vyvíjeli, může to být tak tři roky nazpět. Mít takovouto živnost je ale určitě plusem pro získání potenciálního zákazníka, z toho důvodu tedy má i osvědčení na detektiv - koncipient. O finance se ve firmě stará kolega J . Pripouští, že v minulosti, někdy v roce 1988 až 1997, pracoval u policie a to jako policejní rada u Útvaru operativní dokumentace Policie ČR. O celé kauze se dozvěděl v době, kdy jejich společnost ukončila činnost v Parkhotelu Praha, kde obžalovaný po určitou dobu zastával funkci krizového manažera. Ví i o tom, že po změně vlastníka Parkhotelu začalo docházet k nějakým finančním problémům, kdy nebyly propláceny jejich faktury. V té době se s obžalovaným neshodovali v určitých věcech týkající se práce v Parkhotelu a přestali spolu komunikovat. Popisuje, že obžalovaný byl v pozici krizového manažera nekompromisní, velice zásadový a snažil se nejučinnější metodou zajistit správný chod hotelu. Neměl cit při jednání s lidmi, byl až příliš rychlý, spoustu věcí si nepromyslel, vůči starším lidem byl trochu arogantní. Jeho vyjadřovací schopnosti nebyly úplně dobré, v určitých situacích jednal zbrkle a neadekvátně. Nakonec komunikovali jen skrze kolegu J . Postupem času dluh Parkhotelu vůči jejich společnosti narůstal. Chtěl, aby obžalovaný, který za Parkhotel ručil, celou věc nějakým způsobem vyřešil. Spory se však dále vyhrocovaly. Někdy vloni v létě mu bylo sděleno kolegou J , že : V , se kterým v dřívějších dobách spolupracovali, doporučil jejich firmě, konkrétně panu obžalovanému, aby se nechal zpracovat odborný posudek ohledně jejich činnosti v Parkhotelu, který bude předložen managementu hotelu, aby mohli dále pracovat s vymáháním jejich pohledávky. Po té, co byl svědek upozorněn na rozpory v jeho výpovědi z přípravného řízení, ve které uvedl, že vůbec nevěděl, o co přesně jde, nevěděl nic o tom, že obžalovaný sjednával služby nějakého znalce, vysvětlil, že při výslechu na policii skutečně nevěděl, že to má být přímo znalec, kdo má posudek vyhotovit, nicméně věděl, že bylo potřeba zpracovat čísla. Pouze neakceptoval pojem znalec, neměl přímo informaci, že by obžalovaný sjednával znalecký posudek. Věděl, že bylo potřeba ověřit nějaká čísla, to i policistovi při výslechu na policii řekl. Neví, proč to tam pak policista neuvedl. Pripouští, že o schůzce, která proběhla se znalcem ve Velešíně, se dozvěděl až posléze, co byl pozván na policii. Jestli problém mezi Parkhotelem a jejich společností byl ekonomický nebo kybernetický, nedokáže posoudit. Parkhotel jim dlužil, rozporoval, že čísla, která uváděli, že nejsou pravdivá, že jsou zkreslená a tudíž bylo třeba znalcem ta čísla uvedená v tabulkách potvrdit. Víc se o to nezajímal. Po novém roce mu stejně kolega J sdělil, že věc je vyrovnaná vzhledem k výměně vedení hotelu a tak nebylo potřeba utrácet za posudky. Tím byla pro něj věc vyřešena.

Z výpovědi svědka L D i vyplývá, že v minulosti, asi od poloviny roku 2011 do října 2013, byl generálním ředitelem Parkhotelu. V té době tam působil jako krizový manažer obžalovaný. Potkávali se v rámci svých povinností, obžalovaný měl na starosti provozní věci a on zase na starosti generální řízení hotelu. Z pozice generálního ředitele neměl s obžalovaným žádné problémy. Obžalovaný byl do Parkhotelu přijat pro krizové řízení, měl řídit běžný chod hotelu, koordinovat subdodavatele. Obžalovaný tuto pozici přebíral v době, kdy byl hotel před insolvencí. Projekt pana obžalovaného byl podle něho velice úspěšný, načež hotel přešel do rukou nového vlastníka. Ten začal obžalovaného vinit z prohraného sporu s úklidovou firmou SUS. Co přesně se stalo, však neví. Celá záležitost měla skončit u soudu a hotel měl na určité úrovni s touto společností prohrát. Nový vlastník hotelu záležitost spojoval s tím, že obžalovaný měl na starosti provozní věci a do jeho povinností patřilo i jednat s dodavateli hotelu a řešit závazkové vztahy. Parkhotel měl vůči společnosti Finance Garant prodlevy s platbami a tento dluh chtěl hotel započítat proti závazkům obžalovaného právě z prohraného sporu s úklidovou firmou SUS, alespoň se tak spekulovalo mezi zaměstnanci. Na druhé straně připouští, že se dlužilo většině dodavatelů. V hotelu šly řeči kuloárního typu, že nový vlastník se chtěl vypořádat s dodavateli tou formou, že jim nebude hradit služby, nebo je donutí odstoupit od smluv tím, že jim nebude dlouhodobě platit.

Z výpovědi svědka M K vyplývá, že od 1. 5. 2013 do 14. 2. 2015 působil v Parkhotelu Praha na pozici hlavního účetního. Připouští, že byl odpovědný za účetnictví hotelu, rozhodně však nerozhodoval, která z faktur bude proplacena. Měl však přehled, kolik faktur je proplacených a kolik ne. Postup spočíval v tom, že se vzal přehled faktur, které byly proplacené a které byly ve splatnosti a předložily se vedení k rozhodnutí. Konečné slovo, resp. podpisové právo měla generální ředitelka M H . Na základě jejího rozhodnutí se dělaly příkazy. Jméno M B zná, jde o jednatele společnosti Finance Garant, který byl po nějakou dobu pověřen řízením Parkhotelu Praha. Osobně se s ním však nikdy nesetkal. Společnost Finance Garant poskytovala hotelu technické služby, za což jim byla vyplácena částka asi 181.000 Kč bez DPH. Připouští, že ze strany hotelu byly problémy s placením faktur. Faktury se proplácely se zpožděním, mohlo jít řádově tak o 30 dnů po splatnosti. Situace se řešila tak, že se s největšími věřiteli sepisovaly splátkové kalendáře. Takovýto splátkový kalendář byl uzavřen i se společností Finance Garant, konkrétně s panem J . Pokud si vzpomíná, tak této společnosti mohli nejvíce dlužit tři měsíční faktury, tedy cca 500.000 Kč. Bylo běžné, pokud se dlužná částka přiblížila půl milionu, tak se již věc řešila na úrovni top managementu s cílem situaci vyčistit. S panem J ohledně proplacení faktur pravidelně jednal. Vzpomíná si, že v létě či na podzim 2014 byly z jejich strany splátky určitě dodržovány. V zimě se hledala možnost nějaké rozumné dohody. Domnívá se, že faktury nebyly propláceny z toho důvodu, že Parkhotel ne zcela disponoval dostatečnou sumou pro běžný provoz. V době, kdy společnost Finance Garant zajišťovala i obchodní vedení hotelu, v hotelu ještě nepracoval, je mu ale z doslechu známo, že obžalovaný měl sedět v kanceláři tehdejšího ředitele a odtud měl řídit chod hotelu. Ví i o tom, že hotel měl prohrát spor s úklidovou firmou asi G SUS, details však není schopen říci. Vybavuje se mu pouze, že ve sporu mělo jít o částku 800.000 Kč až 900.000 Kč.

Z výpovědi svědkyně E K se podává, že v Parkhotelu pracuje na pozici hlavní účetní. Dříve byla přímo zaměstnancem Parkhotelu, nyní pracuje jako OSVČ a dělá konzultační služby jako účetní. Jméno M B zná pouze ze smlouvy, která byla uzavřena mezi ním, resp. společností Finance Garant a Parkhotelem Praha. Na základě této smlouvy společnost Finance Garant pro hotel prováděla technické služby, za což jí měla být

měsíčně vyplácena částka 185.000 Kč bez DPH. Připouští, že hotel měl problémy s včasným placením faktur, finanční morálka byla špatná, platilo se tak s měsíčním zpožděním. I v případě společnosti Finance Garant docházelo ke zpoždění, resp. k pozdnímu proplacení faktur, není si však vědoma toho, že by ve fakturách byl neproplacen 1 milion Kč. Za společnost Finance Garant s.r.o. jednala vždy s panem J. . Ten se jí s neproplacenými fakturami poprvé připomněl asi v listopadu 2014. V té době ještě jednal s jejím předchůdcem, s panem K. , se kterým seděla v jedné kanceláři, takže si na to vzpomíná. Rezolutně popřela, že by byla tím, kdo by měl vliv na proplácení faktur a kdo by tyto faktury schvaloval. Popsala, že faktury do systému zadávala ona, ale poslední pokyn, která faktura bude a která nebude proplacena, dávala generální ředitelka hotelu M. H. , která měla podpisové právo.

Obžalovaný k provedenímu důkazu uvedl, že by chtěl upozornit na to, že se celá věc nesmí vytrhávat z kontextu, jinak ztrácí logiku. Někdy v srpnu 2014 se dozvěděl, že někde na úrovni majitelů hotelu je rozepré ohledně ceny za hotel. Nebyl sice u těchto jednání přímo, ale dozvěděl se to od D. že se něco chystá, že nějakou škodu by mohli započíst proti němu. Šel s tím tedy za kolegy a dozvěděl se, že tam měl udělat chyby. Přemýšlel, jak se z tohoto konfliktu dostat tak, aby nebyla pošramocena jejich pověst, šlo o jednoho z největších developerů. Hledal tedy nějakou pomoc a šel za V. . Byl v takové situaci, že se snažil obhájit své jméno proti pomluvám a do toho jeho kolegové říkali, že jestli jim nezaplátí faktury, tak si to bude platit ze svého. Byla to pro něj těžká situace.

Z výpovědi svědka J. J. vyplývá, že obžalovaného zná již delší dobu, potkali se v rámci společného působení v Parkhotelu Praha, kde on pro hotel vykonával právní služby a obžalovaný působil ve funkci krizového manažera. Úkolem obžalovaného bylo dostat hotel ze ztráty do zisku a připravit ho na prodej. Za tím účelem zavedl tabulky, kde bylo mnoho údajů, které informovaly každý den o provozních výsledcích hotelu. Do tabulek se sbíhaly vstupy, které tam zadávala kuchyně, ubytovací sekce, aj. a z druhé strany se pak objevovaly pravidelné náklady, z čehož bylo dobře znát, jestli hotel vydělává či prodělává. Tabulky s tržbami tak hrály rozhodující roli pro vyjednávání s kupcem. Z toho důvodu se pravidelně kontrolovaly a byly projednávány na poradách, o což se ale moc nezajímal. Tak se alespoň dělo za starého managementu. Nakonec došlo k prodeji hotelu, což zajišťovala auditorská společnost včetně jejich právních zástupců. Je si jist, že audit před prodejem hotelu tam stoprocentně byl. Nešlo však o klasický audit, ale probíhal jako due diligence, tedy jako hloubková kontrola hospodaření. S novým majitelem nastoupil nový management, který ho na porady již nezval, a informace tak získával jen občas a zprostředkovaně. Nakonec přestal právní služby pro Parkhotel zajišťovat. Musel však s novým vedením ještě vyřešit poslední neproplacenou fakturu na 120.000 Kč, proto o tom jednal s novou generální ředitelkou M. H. Vzpomíná si, že to bylo počátkem léta 2013, seděli spolu na terase hotelu a měli mezi sebou krátký rozhovor, v rámci kterého M. H. uvedla, že data v tabulkách, která obdrželi od předchozího managementu, nebyla korektní, z toho důvodu hotel nedosahoval takových výsledků a oni nebyli schopni hradit faktury. Chvilí na to se u něj objevil obžalovaný se záležitostí firmy Finance Garant a stěžoval si, že Parkhotel neplatí jejich faktury a že důvodem má být falšování předmětných tabulek. Řekl mu, aby to zažalovali, to však odmítl s tím, že se to pokusí nějakým způsobem vyřešit, že se bude snažit prokázat, že výsledky jsou korektní.

Z výpovědi svědka Z. i Č. i vyplývá, že ve věci Městského soudu v Praze Nt 610/2013 po nějakou dobu zastupoval zúčastněnou osobu společnost UniLegal, později Garris Legal, s.r.o. Připouští, že do tohoto spisu chodil pravidelně nahlížet a pravidelně si ze

spisu pořizoval kopie na digitální foťák. K předestřené listině na č.l. 53-56, uvedl, že tuto listinu zná. Vysvětlil, že do kanceláře společnosti Uni Legal přišel poslíček, který se představil jako příslušník Policie ČR a donesl právě tuto listinu. Listina byla v zalepené obálce a adresátem byla advokátní kancelář Uni Legal. Poslíček jí donesl na recepci, již přesně neví, kdy, ale zřejmě chvíli po datu vydání listiny, zda to bylo v ten samý den nebo o něco později opravdu již neví. Přímo jeho oslíček zavolat nežádal, přesto z recepcie zavolali přímo jemu, aby listinu šel převzít. Proč zavolali přímo jeho, již neví, zřejmě byl zrovna na blízku, zřejmě také proto, že klinety v této věci zastupoval. Listinu tedy převzal a po seznámení se s jejím obsahem nebyly z jejich strany činěny žádné kroky, které byly v listině uvedeny. Advokátní komoru k ničemu nevyzývali, o všem pouze vyrozuměli soud. Následně je kontaktoval policejní orgán, kterému listinu předali. Další postup byl předmětem jiného řízení a tam to také skončilo.

Ve věci byla provedena celá řada listinných důkazů. V následující části odůvodnění budou podrobněji zmíněny ty, které jsou pro rozhodnutí ve věci podstatné. Na č.l. 20-21 je založeno oznámení J. K. o spáchání trestného činu na Městském státním zastupitelství v Praze ze dne 12. 12. 2014. Na č.l. 16-19 pak protokol o podání trestního oznámení opět J. K. u Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, ze dne 16. 12. 2014.

Z usnesení Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, odbor daní, druhé oddělení, ze dne 21. 5. 2014, č.j. OKFK-2392-514/TČ-2012-251202 (č.l. 131-142 spisu) se podává, že podle § 160 odst. 1 trestního řádu bylo zahájeno trestní stíhání ve věci obviněného F. S. nar. který je stíhán pro spáchání zločinu podle § 240 odst. 1 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku a ze zločinu podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Z úředního záznamu policejního orgánu, ÚOKFK SKPV ze dne 9. 1. 2015, č.j. OKFK-5460-20/TČ-2014-251001 (čl. 50 až 51 spisu) vyplývá, že ve věci č.j. OKFK-2392/TČ-2012-251202 je krom obviněného S. stíháno dalších 10 osob. Při provedeném šetření přitom vyplynulo, že v této kauze došlo v minulosti k pokusu o její ovlivnění. Policejní orgán ÚOKFK, odbor daní, prováděl ve věci vyšetřování, mj. v období září 2013 a červen 2014 prohlídky nebytových prostor majatých AK Garriss Legal (dříve AK Uni Legal), při kterých došlo k zajištění dat otčeným HDD. Při druhé prohlídce v prostorách společnosti PROCUSYS a.s., IČ 2477406. došlo k jejich předání advokátní komoře, protože data mohla obsahovat údaje klientů ac advokátní kanceláře (§85b trestního řádu). V době, kdy byla tato data uložena u ČAK, byla známým pachatelem vytvořena listina obsahující pokyn policejního orgánu ÚOKFK odboru daní, aby ČAK bezodkladně vrátila tato data zpět společnosti PROCUSYS a.s. Tato listina byla opatřena falzifikátem razítka policejního orgánu i podpisu zpracovatele S. . Věcí se zabýval policejní orgán a dne 30. 9. 2014 byla dle § 159a odst. 5 trestního řádu odložena.

Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2014, sp. zn. Nt 615/2014 (č.l. 58-62 spisu) se zjišťuje, že soud ve věci obviněného S. rozhodl podle § 85b odst. 9 trestního řádu, že se nahrazuje souhlasu České advokátní komory stran seznámení se s obsahem listin a věcných důkazů zajištěných ze strany policejního orgánu, a to Policie ČR, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, odbor daní, druhé oddělení pod č.j. OKFK-2392/TČ-2012-251202, které byly zajištěny při prohlídce jiných prostor na základě

příkazu vydaného soudcem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 5. 2014, sp. zn. 37Nt 5055/2014.

Z opatření předsedkyně senátu Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2014, sp. zn. Nt 610/2013 (č.l. 79-81 spisu) se zjišťuje, že v řízení podle § 85b trestního řádu v trestní věci obviněného J. A. a spol. je nutné mimo jiné rozhodnout i o listinách v elektronické podobě, přičemž z těchto listin, resp. dat zajištěných při prohlídce jiných prostor provedené v advokátní kanceláři je nebyvale velké množství a je třeba je pro potřeby rozhodnutí soudu elektronicky roztřídit podle zájmových slov tak, aby bylo zřejmé, které listiny bude nutno soudem přezkoumat a které nikoli. Jelikož pro elektronickou selekci je třeba speciální počítačové vybavení a schopnosti, kromě toho je třeba vyhotovit úplné bitové kopie, byl předsedkyní senátu Městského soudu v Praze S. přibrán podle § 105 odst. 1 trestního řádu znalec z oboru kybernetika a elektronika J. K.

Ze zpráv soudního znalce K. průběžně zasílaných do spisu Městského soudu v Praze sp. zn. Nt 610/2013 (č.l. 84-85, 89-96, 373-386 spisu) se podává, že soudnímu znalci bylo předloženo nebyvale velké množství dat, která má znalecky zkoumat. Mezi těmito daty se podařilo najít jak oblasti dešifrované, tak ale i oblasti šifrované. Pro prolomení šifrovaných dat vede několik cest. Znalec nejprve přistupuje k provádění dešifrace tzv. brutální silou za využití speciálních postupů využívajících speciálního hardwaru. Tento postup se však ukázal jako velice časově náročný a to v řádu několika let, proto dešifrování touto cestou dne 2. 8. 2014 přerušil. Nejjednodušší a především časově nejmíň náročné by bylo zajistit přímo od uživatelů zajištěné techniky přístupová hesla. Jako další možnost, kterou zmiňuje ve své zprávě ze dne 7. 8. 2014, znalec navrhuje vytěžit zajištěnou techniku ÚOKFK při další ve věci provedené prohlídce, na které by se mohly nacházet přístupy, anebo by se daly použít řetězce, ze kterých by se vytvořil uživatelský slovník. Ten by byl následně použit pro pokusy dešifrace, což by bylo nepochybně efektivnější a úspěšnější. Znalec navíc upozorňuje na špatné zajištění techniky získané při další prohlídce pražským znalcem, kdy by musely být podniknuty kroky směřující k nápravě, aby bylo možné se k uloženým informacím vůbec dostat. Ze zprávy ze dne 23. 11. 2014 se podává, že k prolomení šifrovaných oblastí bude potřeba vytvořit tzv. slovník, který však bude k enormnímu množství dat značně velký. Nicméně jeho vytvoření a následné použití k úspěšnému prolomení šifrovaných disků je možné, ale i přesto výsledek dešifrace není stále jistý. Ani v tomto případě není schopen jednoznačně blíže určit časový rámec, kdy se tak stane. Ze zpráv rovněž vyplývá podrobné vyúčtování znalečného za již provedené úkony včetně investic do výpočetní techniky a speciálních dešifrovacích karet nutných pro znalecké zkoumání, ale i důraz na brzké proplacení znalečného z důvodu odvodu vysokého DPH ve výši 60.000 Kč.

Ze žádosti předsedkyně senátu S. ze dne 12. 11. 2014 (č.l. 98-99 spisu) se zjišťuje, že se obrací na Obvodní soud pro Prahu 5, jako navrhovatele v jejich věci sp.zn. 37Nt 928/2013, kdy právě tento soud, který povolil policejnímu orgánu příslušné prohlídky jiných prostor a pozemků a podal k MS v Praze návrh na postup podle § 85b odst. 3 trestního řádu k nahrazení souhlasu zástupce ČAK, aby sdělil ve spolupráci s policejním orgánem a Městským státním zastupitelstvím, zda dodatečně zajištěná výpočetní technika z datového úložiště společnosti Procusys, a.s., případně jiná výpočetní a telekomunikační technika, která je znalecky taktéž zkoumána, nemá význam pro případné prolomení dešifrovaných oblastí techniky zajištěné a zkoumané ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. Nt 610/2013 a která by mohla sloužit k vytvoření slovníku, který by byl následně využit k prolomení šifrovaných dat.

Ze závazného pokynu policejního orgánu Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, odbor daní, ze dne 23. 6. 2014 adresovaný advokátní kanceláři Garris Legal, se sídlem Náměstí republiky 1079/1a, Praha 1 a podepsaný [redacted] V [redacted] (čl. 53-56 spisu), se zjišťuje, že ve dnech 26. 5. 2014 až 2. 6. 2014 byla v objektu u nákladového nádraží Praha, v prostorách označených jako RP 31/12 a RP 31/11 sloužících k úschově datových serverů provedena prohlídka jiných prostor a pozemků užívaných společností Procusys, a.s., IČ 24774065, kdy bylo odmítnuto vydání některých harddisků a flashdisků vzhledem k tomu, že se na nich mohla nacházet data advokátní kanceláře Garris Legal, IČ 24740551. Vzhledem k možným citlivým údajům o klientech advokátní kanceláře byla technika předána zástupci České advokátní komory. Tímto pokynem však Policie ČR, Útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, nařídila České advokátní komoře, aby bezodkladně všechnu v pokynu specifikovanou techniku navrátila zpět společnosti Procusys, a.s., IČ 24774065.

Z vyjádření [redacted] V [redacted] S [redacted] k závaznému pokynu policejního orgánu Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, odbor daní, ze dne 23. 6. 2014 adresovaný advokátní kanceláři Garris Legal, se sídlem Náměstí republiky 1079/1a, Praha 1 a podepsaný jím samým (č.l. 52 spisu) vyplývá, že takovouto listinu nikdy nevydal. Listina není vůbec evidována mezi listinami vzniklými pod uvedeným číslem jednacím. Podpis na listině není jeho, jde o napodobeninu. Dokument obsahuje nepřesnosti v grafické úpravě, stejně tak razítko se státním znakem v uvedeném formátu se na jejich útvaru nepoužívá. Pod číslem uvedeným na listině se nachází zcela jiný úřední záznam, který je součástí pomocných materiálů. Již samotný název listiny „závazný pokyn“ je z hlediska trestního řádu nesmyslný. Celá listina je zcela zjevně padělek.

Z usnesení Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha 1, SKPV, ze dne 30. 9. 2014, č.j. KRPA-331130-10/TČ-2014-001179-1 (č.l.63-64 spisu) vyplývá, že 9. 9. 2014 byly zahájeny dle § 158 odst. 3 trestního řádu úkony trestního řízení ve věci podezření ze spáchání trestného činu padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 348 odst. 1 trestního zákoníku a trestného činu nedovolená výroba a držení pečeti státní pečeti a úředního razítka dle § 349 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit neznámý pachatel tím, že dne 23. 6. 2014 doručil v rámci probíhajícího řízení u Městského soudu v Praze pod sp. zn. Nt 615/2014 do budovy advokátní kanceláře Uni Legal AK s.r.o., se sídlem Náměstí republiky 1, Praha 1, tiskopis adresovaný advokátní kanceláři Garris Legal (dříve Uni Legal) označený jako závazný pokyn policejního orgánu Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, odboru daní pod č.j. OKFK-2392-520/TČ-2012-251202, opatřený kulatým razítkem se státním znakem a podpisem [redacted]. V [redacted] S [redacted] přičemž šlo o padělek, který policejní orgán v rámci prověřování zajistil v sídle advokátní kanceláře Uni Legal, kde rovněž vyslechl advokáta [redacted]. Z [redacted] Č [redacted]. Ten měl dne 23. 6. 2014 uvedenou listinu převzít od neznámé osoby, muže, který se dostavil na recepci advokátní kanceláře, kde se představil jako policista Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, přičemž svou příslušnost Policii ČR žádným způsobem neprokázal. Tento neznámý muž pak dále setrval ve vestibulu budovy a vyčkal příchodu zástupce advokátní kanceláře a to právě [redacted] Č [redacted], kterému předal obálku s modrým pruhem, označenou slovy „kurýrem a pro vnitřní potřebu“. Jelikož se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájení trestní stíhání dle § 160 trestního řádu, byla věc tímto usnesením odložena.

Z referátu [redacted]. S [redacted] založeném ve spise MS v Praze Nt 610/2013 (č.l. 388-390) vyplývá, že dne 19. 11. 2014 nařídila na den 18. 12. 2014 od 9.00 hodin veřejné

zasedání. O veřejném zasedání byli písemně vyrozuměni vz. 7a trestního řádu jednak obvinění, ale i zmocněnec zúčastněné osoby. O. Č. Ze sdělení o ukončení právního zastoupení ze dne 21. 11. 2014 (čl. 387 spisu) se zjišťuje, že zmocněnec společnosti Uni Legal, s.r.o. O. Č. již nadále nebude v trestní věci MS v Praze sp.zn. Nt 610/2013 tuto osobu zastupovat.

Z plné moci ze dne 4. 4. 2014 (čl. 395) se zjišťuje, že společnost GARRIS Legal, s.r.o., IČ 24740551, zmocnila advokáta Z. Č. věci MS v Praze sp.zn. Nt 610/2013, k nahlížení do tohoto spisu a pořizování kopií.

Ze žádanků o nahlížení do spisu Městského soudu v Praze (č.l.86-88 a 393-394) se podává, že do spisu MS v Praze sp.zn. Nt 610/2013 ve dnech 12.6.2014, 9.12.2014 a 18.12.2014, nahlížel Z. Č., který si pořizoval kopie ze spisu na digitální foťák.

Z emailů založených ve spise (č.l. 22-29 a 242-251, dále 216) se zjišťuje, že obžalovaný dne 7. 12. 2014 poptával u J. K. konzultaci a případné zpracování posudku, kterým by chtěl předejít soudnímu sporu. Předmětem zkoumání by měla být změna digitálních dat a jejich manipulace. Schůzka byla domluvena na úterý 9. 12. 2014 mezi 16:00 a 18:00 hodinou. V emailu ze dne 9. 12. 2014 (zaslaný obžalovaným soudnímu znalci po konání schůzky) obžalovaný hodnotí, že znalcem požadovaná částka 100.000 Kč za vyhotovení znaleckého posudku je ke zvážení a k dalšímu posouzení situace, jelikož doufal v cenu do 50.000 Kč. Celou situaci musí probrat jednak se společníky, ale i s V. který k věci řekne právní stanovisko. Z emailu na čl. 216 se podává, že dne 10. 12. 2014 se znalec obrací v urgentní záležitosti, kterou nechce blíže řešit mailem, na K. a žádá o domluvení schůzky s S.

Z odposlechu účastnického mobilního telefonního čísla uživatele obžalovaného B se podává, že mezi obžalovaným a advokátem V. proběhl telefonický hovor, v rámci kterého obžalovaný V. sděluje, že znalec z Velešína, na něj podal trestní oznámení a ve čtvrtek se má dostavit na protikorupční oddělení, kam jde s D. na výslech. Na což V. uvádí: „no tos něco takového naznačoval, že chlapec něco takového udělal. No, to víš, asi se zřejmě bál.“

Z listin založených na č.l. 296-358 se podává, že obžalovaný B je vlastníkem dvou zbraní. Dne 27. 9. 2013 získal osvědčení o profesní kvalifikaci detektiv – koncipient. Stejně osvědčení získal dne 31. 1. 2013 i jeho společník svědek I. A. Z výpisu z živnostenského rejstříku se podává, že společnost Proguard s.r.o. byla založena dne 28. 11. 2014. Jako obor své činnosti má mimo jiné uvedenu ostrahu majetku a osob, a služby soukromých detektivů. V totožném oboru působí i společnost Finance Garant s.r.o. V této společnosti je obžalovaný 40% společníkem. Ve společnosti Pruguard s.r.o. má 50% podíl spolu s dalším společníkem svědkem J., který vlastní zbývajících 50% podílu na základním kapitálu.

Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl přitom k závěru, že se obžalovaný M. i B. dopustil trestné činnosti tak, jak je popsáno shora ve výroku tohoto rozsudku. Bylo bezpečně prokázáno, že se obžalovaný dne 9. 12. 2014 v době mezi 16:00 a 18:00 hodin sešel v restauraci U Zlaté podkovy v obci Velešín, okres Český Krumlov, s J. K., nar. soudním znalcem z oboru kybernetika – výpočetní technika, o kterém věděl, že byl opatřením soudkyně Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2014, sp. zn. Nt 610/2013, podle § 105 odst. 1

trestního řádu přibrán jako soudní znalec v řízení podle § 85b trestního řádu o nahrazení souhlasu České advokátní komory s vydáním věci zajištěných v jiném přípravném řízení trestním vedeném orgánem Policie ČR, Útvarem pro odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, proti obviněnému F. S. a spol., který je trestně stíhán pro trestné činy podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku a podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaný nejprve emailem oslovil soudního znalce za účelem dojednání schůzky, v rámci které by probrali vyhotovení znaleckého posudku pro společnost Finance Garant s.r.o., která měla mít vůči Parkhotelu Praha pohledávku ve výši cca 1 milion Kč. V rámci schůzky obžalovaný soudnímu znalci sdělil, že za ním přišel v jiné záležitosti, kdy ho za ním poslali s tím, že ví, že dělá pro soudkyni S. na kauze S. a že má v rámci znaleckého zkoumání provést dešifraci zajištěných dat. Nabídl mu, pokud ve znaleckém posudku nepravdivě uvede, že dešifrace dat není možná, odměnu ve výši 4 miliony Kč. Za to, že vše se soudním znalcem dojedná, pak i on dostane odměnu a to ve výši 1 milion Kč. Soudní znalec J. K., na místě tuto nabídku rezolutně odmítl a následně celou věc ohlásil nejprve soudkyni Městského soudu v Praze S., která jej odkázala s podáním trestního oznámení na Městské státní zastupitelství v Praze. Svá skutková zjištění soud opírá jednak o výpověď soudního znalce J. K. která je podporována především výpovědí soudkyně Městského soudu v Praze S., ale i její asistentky K. a v neposlední řadě i místopředsedy Městského soudu v Praze K., stejně tak i z výpovědí jeho syna, ale i manželky, jednak se opírá o listinné důkazy, které byly ve věci provedeny, a to především o podrobné zprávy soudního znalce pravidelně zasílané do spisu Městského soudu v Praze sp. zn. Nt 610/2013, ze kterých vyplývá postup a možnosti dešifrace dat, ale rovněž nákladnost znaleckého zkoumání, ale i další listiny jako jsou žádanky o nahlížení do spisu MS, padělek závazného pokynu policejního orgánu vyzývajícího k navrácení zajištěné techniky a mnohých dalších. Soud, přestože se nepodařilo v rámci dokazování zjistit přímou provázanost obžalovaného na obviněného F. S., ani na jinou osobu v této trestní věci obviněnou ze spáchání závažné trestné činnosti, nepodařilo se ani zjistit, kdo konkrétně obžalovaného za soudním znalcem s nabídkou poslal, s určitostí došel k závěru, že se obžalovaný trestného činu dopustil. V dané věci proti sobě stály dvě verze skutkového stavu. Podle verze K. došlo k nabídnutí úplatku ve výši 4 miliony Kč za to, že se zpronevří své znalecké nezávislosti a ve znaleckém posudku úmyslně uvede, že dešifrace není možná. Podle verze obžalovaného k žádné korupční nabídce nedošlo, ze strany soudního znalce jde o velké nedopatření, o omyl, který si nedokáže vysvětlit. Soud se tedy musel velice pečlivě zabývat věrohodností výpovědí obou mužů, jak obžalovaného, tak i soudního znalce. Po provedeném dokazování soud uzavírá, že za věrohodnou považuje výpověď právě soudního znalce K. a to z následujících důvodů. Hned na začátku musí být zdůrazněno, že soudní znalec K. okamžitě, bez jakéhokoli promýšlení, celou věc okamžitě řeší. Okamžitě, co se vrátil ze schůzky domů, se se vším svěřuje svému synovi, který to obratem sděluje i matce. Jak syn, tak i manželka soudního znalce shodně vypověděli, že svého otce – manžela takto neznají. Popisují, jak byl roztěkaný, z celé záležitosti rozhozený. Soud nemá důvod jejich výpovědím nevěřit. Ani z jedné výpovědi není cítit snaha věc nějakým způsobem ovlivnit. Oba uvádí, že o samotné kauze toho moc neví, jejich výpovědi se omezují na subjektivní hodnocení chování jim blízkého člověka, kterého velmi dobře oba znají. Oba shodně vnímají, že znalce celá záležitost zasáhla. Svědkyně K. líčí, že podrobnosti nezná, jelikož je ani raději znát nechtěla. Na druhou stranu uvádí, že nešlo o běžnou záležitost, proto měla ohledně dalších kroků naprostou jistotu, že bylo nutné věc ohlásit. Popisuje, ale i jak její manžel, byť na to měl stejný názor jako ona, zpočátku tápal, zda má věc ohlásit. Nešlo tedy o žádný ukvapený či zbrklý závěr, byť znalec zareagoval prakticky okamžitě a věc obratem oznamuje

S , uvědomoval si důsledky svého nařčení a tyto také zvažoval. Jeho rychlá reakce vyplývá z výpovědi : S a . K ale i z emailové korespondence mezi nimi. Okamžitě následující den si soudní znalec skrze asistentku soudkyně S domlouvá schůzku, která se nakonec z důvodu vytíženosti soudkyně uskutečnila až 12. 12. 2014. S spontánně vypověděla, že o výpovědi znalce, který ji s celou situací seznámil, neměla vůbec žádných pochyb, proto o všem obratem informovala i místopředsedu pro trestní úsek . K který opět obratem domluvil podání trestního oznámení a to s ohledem na závažnost dané věci přímo na Městském státním zastupitelství, kam znalce hned ten den doprovodila K . O několik dnů později vypovídá znalec i na Policii ČR, Útvar pro odhalování korupce, SKPV, jak vyplývá ze záznamu, a soudem musí být konstatováno, že tato jeho výpověď je po celou dobu, kdy v současné době od spáchání trestného činu uplynula doba téměř 1 roku, konstantní a neměnná. Sám znalec při své výpovědi u soudu v rámci hlavního líčení uvedl, že se předem omlouvá, že se věc stala již před delší dobou, a proto si není jist, zda si vše pamatuje, jak se přesně odehrálo. Nicméně musí být znovu konstatováno, že výpověď soudního znalce na soud působila velice věrohodně, výpověď se od jeho výpovědi na Policii ČR žádným zásadním způsobem nemění, znalec vypovídá nevyhýbavě, spontánně, tak, jak on to vnímal. Navíc soud u soudního znalce postrádá motiv. Nedá se nezeptat, než proč by něco takového soudní znalec dělal. Proč by někomu, kdo si jej chtěl najmout na vypracování znaleckého posudku, měl dělat takovéto problémy. Navíc znalec v minulosti pracoval pod Policií ČR, musel si být tedy vědom, co by mělo za následek jeho křivé obvinění. Na tomto místě si soud dovolí opět připomenout znalcův vnitřní boj, zvažování, jaké kroky je třeba podniknout. Pokud bude navázáno na závěrečnou řeč pana obhájce, který zmínil, že se nemůže zbavit dojmu, že K se při schůzce s obžalovaným až příliš rozpovídal o své práci, kdy zmínil citlivé informace a toto dodatečně vyhodnotil jako ohrožující skutečnost, tak musí být důrazně připomenuto, že prvním, kdo na inkriminované schůzce zmiňuje kauzu S: , ale i téma uplácení, je právě obžalovaný, aniž by k tomu měl nějaké rozumné vysvětlení. Naopak, znalec vůbec nezastírá skutečnost, že kromě předmětu dané schůzky, tedy vyhotovení znaleckého posudku, byla během jejich hovoru probírána i další témata. Sám však uvádí, že šlo spíše o témata zdvořilostní. Bez zaváhání připouští, že se v obecné rovině bavili i ohledně proplácení znaleckých posudků ze strany soudu. O jeho věrohodnosti vypovídá ale i spontánní reakce, že v prvním okamžiku ani nevěděl, o co se jedná. Zmiňuje, že slovo S: je v uvedené kauze jedno z mnoha asi 50 klíčových slov. Jako znalce ho však logicky nezajímá, kdo ve věci figuruje jako obviněný. Popisuje, že až v momentě, kdy mu obžalovaný sdělil, že ví, že pracuje pro : S , až v tento moment si soudní znalec obě dvě kauzy propojil. Líčí, jak mu byla ukázána obálka s nějakým obsahem, do které odmítl nahlédnout, a bylo mu vyhrnutím trička naznačeno, že obžalovaný nemá odposlechové zařízení. Popisuje překvapení, že obžalovaný znal týden staré informace, které ve svých zprávách zasílal do spisu. A právě těmito zprávami je jeho výpověď taktéž podporována. Stěžejní je především jejich časový sled a vývoj jednotlivých informací ohledně prolomení šifrovaných dat. Postupně z nich vyplývá, že soudní znalec se pokouší dát dohromady veškerá zajištěná data. Upozorňuje na to, že těchto dat je nebývale velké množství. Upozorňuje i na to, že některá data jsou šifrovaná. Popisuje možnosti jejich dešifrace včetně časové náročnosti tohoto postupu. Stěžejní je pak zpráva ze srpna 2014, ve které znalec zmiňuje možnost využití další ve věci zajištěné techniky, na které by se mohla nacházet přístupová hesla nebo klíče, která by pomohla a zefektivnila dešifraci dat. Z poslední zprávy, která se objevila ve spise týden před inkriminovanou schůzkou, pak přímo vyplývá, že by se dešifrace dat skutečně mohla podařit, nicméně znalec není schopen jednoznačně stanovit časový horizont, kdy se tak stane, a zároveň upozorňuje, že ani v tomto případě nemusí k prolomení šifrovaných dat vůbec dojít. Ze zpráv vyplývá ale i podrobné vyúčtování včetně urgency o proplácení znaleckého kvůli

odvodu vysokého DPH ve výši 60.000 Kč. Znalec rovněž líčí, jak v momentě, kdy mu došlo, že obžalovaný ví úplně všechno, zná týden staré informace, které mohl vědět pouze Městský soud nebo popřípadě někdo, kdo do spisu Městského soudu v Praze nahlížel, ještě chvilku dělal, že neví, o čem je řeč, a to s ohledem na jeho povinnost mlčenlivosti, ale pak zapírat přestal a rezolutně obžalovanému řekl, že se o dané věci nehodlá bavit. O jeho věrohodnosti svědčí i to, že se nesnaží obžalovanému škodit, ba naopak, popisuje, že obžalovaný na něj žádným způsobem netlačil, spíše to tak mezi řečí řekl a pak se ho na to ještě jednou zeptal, když se loučili. Sám hned zdůvodňuje, že nabyl dojmu, že byl pouze prostředníkem, který o tom sám moc nevěděl, že to nebyl jeho vlastní zájem. Zcela logicky uvádí, jak si nejprve nebyl nabídkou jist, bral to jako legraci. Nezasťirá, že se v žertu obžalovaného zeptal, jakým způsobem by chtěl celou věc realizovat, jelikož má prověrku NBÚ a všechny jeho účty jsou sledovány. A dostal odpověď, že by se to dalo vyřešit případně prodejem nějaké nemovitosti či pozemku. Výše uvedené svědčí i o tom, že na rozdíl od obžalovaného, neměl znalec na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával pouze svoji znaleckou činnost, při níž je vázán odpovědností podat pravdivý znalecký posudek. Soud se zabýval i možností, zda skutečně ze strany znalce nemohlo jít o omyl, ale ani tento závěr se nepotvrdil. Z výpovědi svědkyně Š. vyplývá, že v restauraci byl klid, bylo tam pouze pár hostů, jako kulisa byla potichu puštěna televize. Ale především z výpovědi znalce vyplývá, že o omyl skutečně jít nemohlo. Svědčí o tom i to, jak se znalec ze začátku ujišťoval, zda nejde pouze o legraci, ale jeho domněnka byla záhy vyvrácena sdělením, jak by mělo k úplatku dojít. Oproti tomu výpověď obžalovaného působí na soud nevěrohodně, nelogicky a čistě účelově a to z dále rozvedených důvodů. Obžalovaný celou svou obhajobu opírá o několik stěžejních bodů. Jednak o již mnohokrát zmiňované excelové tabulky vyjadřující denní ziskovost Parkhotelu, resp. ji opírá o nařčení z jejich manipulace. Dále, že v důsledku tohoto nařčení, nebyly propláceny faktury společnosti Finance Garant s.r.o., ve které obžalovaný vystupuje jako společník a které dosáhly milionového dluhu. A v neposlední řadě, že právě tento milionový dluh měl být započten vůči dluhu hotelu, který mu vznikl z prohraného sporu s úklidovou firmou, zřejmě SUS, ve výši 4 až 6 milionů Kč. Všechny tyto uvedené skutečnosti vedly obžalovaného k dojednání schůzky se znalcem, neboť se nechtěl s hotelem soudit, jak sám uvedl. Nicméně hned k poslednímu zmíněnému bodu, tedy sporu Parkhotelu s úklidovou firmou, ve kterém má hotel následně u soudu prohrát 4 až 6 milionů Kč, a které chce v konečném důsledku započíst vůči pohledávce obžalovaného, sám obžalovaný uvedl, že stěžejní soudní rozsudek nikdy neviděl. Nebyl si ani jist, zda takto může hotel postupovat, zda může dojít k započtení pohledávek. K dotazu soudu, od koho věděl, že má být tato částka započtena vůči neproplaceným fakturám společnosti Finance Garant s.r.o., jak vůbec věděl, o jakou částku mělo jít, když rozsudek nikdy neviděl, kolik hotel ve skutečnosti prohrál, šlo tedy o 4 nebo 5 nebo snad o 6 milionů Kč, odpověděl, že to kolovalo mezi zaměstnanci hotelu, že se mu to prostě doneslo. Jeho výpověď v tomto bodě měla být podpořena výpovědí svědka D., bývalého generálního ředitele. Ale z jeho výpovědi naopak vyplývá, že o tomto sporu nic neví, ani rozsudek nikdy neviděl, mělo jít údajně o částku snad 4 miliony Kč. K dotazu soudu, aby jmenoval, od koho se tedy o započtení pohledávek konkrétně dozvěděl, i on pouze uvedl, že to byly řeči mezi zaměstnanci, nazval to kuloárními informacemi. Rovněž tak svědek J., společník ve Finance Garant, k jehož výpovědi nelze přistupovat zcela nekriticky vzhledem k úzkému vztahu k obžalovanému, připustil, že šlo pouze o interní, neoficiální informace od lidí z hotelu, od zaměstnanců hotelu, kteří k nim byli svým způsobem loajální. Nevěděl ani to, zda byl obžalovaný vedením hotelu konfrontován např. nějakým auditem či zprávou, že hotel špatně vedl. Přestože tedy obžalovaný rozsudek nikdy neviděl, nezná ani přesnou částku prohraného sporu, má mu být započtena částka 4 až 6 milionů Kč, což je dosti velký rozdíl, informaci o započtení pohledávek se přitom dozví tzv. z druhé ruky, nejde o nijak podložené informace, přesto jeho reakcí bylo, že se nebude soudit.

O nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného hovoří ale i fakt, který vyplývá i z výpovědi svědka J. , kdy oba zmiňují, že faktury jsou v současné době uhrazeny a celá věc pro ně skončila, ale proč nakonec nedošlo k započtení pohledávek, již ani jeden sám spontánně neuvedl, resp. se o tom nezmiňují vůbec, jakoby najednou vůbec žádný spor nikdy neexistoval. Co se týče dalšího bodu výpovědi obžalovaného a to manipulace s daty, tak musí být uvedeno následující. Z výpovědi svědka J. i svědka J. vyplývá, že data se do těchto tabulek sbíhala ze všech oddělení hotelu. Svědek J. hovoří, že data byla zadávána do tabulek obchodním oddělením, svědek J. popisuje, že tam šla data z kuchyně a ubytovací sekce, aj. Obžalovaný tedy nebyl jediným, kdo data zadával, resp. je zřejmě nezadával vůbec, pouze tento systém vymyslel a prezentoval tím svoji práci, z toho důvodu se domníval, že právě proto z manipulace našli jeho a ne někoho jiného. Ale i samotné nařčení z manipulace tabulek není ničím podložené, alespoň ne něčím relevantním. Přímou sám obžalovaný uvedl, že se o tom s vedením nikdy nebavil, opět se mu to pouze doneslo. Ani sdělení svědka J. jak se o manipulaci bavil přímo s generální ředitelkou M. H. , nepřesvědčilo soud o opaku. Sám svědek uvedl, že mu to bylo řečeno někdy v roce 2013 během hovoru na terase a že ředitelka měla pouze uvést, že ta data jsou nekorektní, nešlo o žádné jednání vysokého managementu, kde by se daný problém probíral na oficiální úrovni. Ostatně sám svědek uvedl, že na porady již neměl za nového vedení přístup, a informace se k němu dostávaly jen občas a zprostředkovaně. Uvedl, že již v té době se ho obžalovaný ptal na radu, jak má dál postupovat. Obžalovaný oproti této výpovědi uvádí, že se o všem dozvěděl až někdy v létě 2014. Co se týče samotných neproplacených faktur, vyplynulo z dokazování následující. Z výpovědi obžalovaného, ale i jeho společníka svědka J. se podává, jak se celá situace neustále zhoršovala, v létě 2014 měl dluh narůst až k 1 milionu Kč, s hotelem nebyla možná žádná dohoda, ohledně situace panovaly neustálé dohady, a to až do doby, kdy na místo finanční ředitelky nastoupila nová pracovnice paní K. , která s nimi uzavřela splátkový kalendář, a faktury jim začaly být propláceny. Nicméně z výpovědi svědka D. , K. i, ale i svědkyně K. vyplývá, že se dlužilo vždycky a to většinou dodavatelů, nikoli pouze společnosti Finance Garant. Všichni shodně vypovídají, že s proplácením faktur byly vždy nějaké problémy. Všichni tři svědci potvrdili, že ke zpoždění s proplácením faktur docházelo, nicméně se jednalo o zpoždění maximálně dvou měsíců. V této souvislosti je i důležitá výpověď svědkyně K. na kterou se obžalovaný odvolává, kdy najednou v lednu 2015 se měla celá záležitost ohledně neproplacených faktur až zázračně vyřešit. Svědkyně K. však popřela, že by hotel vůči společnosti Finance Garant dlužil částku 1 milion Kč. Uvedla, stejně jako její předchůdce svědek K. , že rozhodně nebyli těmi, kdo rozhodovali, jaká faktura bude proplacena a která nikoli. Faktury pouze zadali do systému a podpisové právo pak měla až generální ředitelka M. H. Svědkyně K. popřela, že by měla nějaký vliv na tom, že by najednou došlo k proplácení faktur. Oba dva shodně vypovídají i ohledně toho, že splátkové kalendáře byly se společností Finance Garant uzavírány již v minulosti, a to vždy s panem J. . Oba se domnívají, že jediným důvodem, proč nebyly faktury proplaceny, byla platební neschopnost hotelu. O žádném jiném důvodu jim není nic známo. Z výpovědi svědka K. přímo vyplývá, že v létě či na podzim 2014 byly z jejich strany splátky určitě dodržovány, v zimě se pak hledala možnost nějaké rozumné dohody. Nic tedy nenasvědčuje tomu, že by se hotel nebyl schopen se společností Finance Garant dohodnout, jak tvrdí obžalovaný. Přímou z výpovědi obžalovaného pak vyplývá, že již před schůzkou se znalcem věděl, že znalec pracuje na kauze S. , přestože nešlo o běžně známou informaci, ba naopak. Od koho se to obžalovaný dozvěděl, však již neví. Sám znalec sdělil, že ani nevěděl, že na této kauze pracuje, byl překvapen, že obžalovaný tuto informaci měl. Za ryze účelovou výpověď soud považuje tu část výpovědi obžalovaného, ve které líčí, jak se v rámci hovoru se soudním znalcem dotázal, na jeho názor na podplácení, ač opět nedokázal věrohodně

vysvětlit, proč se na úvodní schůzce s někým, s kým se vidí poprvé v životě a požaduje od něj provést určitou zakázku, pouští do takového tématu. Za účelovou považuje soud ale i námitku ohledně kauzy K. Z výpovědi obžalovaného vyplývá, že se touto kauzou začal chlubit sám znalec. Ten to však popřel, resp. si není vůbec vědom, že by se s obžalovaným o této kauze bavili, ačkoliv bez zastírání připustil, že i v této kauze znalecký posudek vyhotovoval. Ihned ale uvádí, že to bylo v době, kdy pracoval ještě pod Policií ČR. Rezolutně však popřel, že by mu v této kauze byl nějakým způsobem nabízen úplatek. Přímo z výpovědi obžalovaného pak vyplývá, že se na znalce dotazoval mezi známými a dozvěděl se, že jde o znalce, který dělá na velkých kauzách. I o kauze S. se měl dozvědět touto cestou. Od koho přímo se o kauze S: dozvěděl, není schopen říct, nicméně spolehlivě si pamatuje, že o kauze K. se mu chlubil přímo sám znalec. Věrohodnost výpovědi obžalovaného je ale třeba konfrontovat i s výpovědí svědka V, který měl znalce obžalovanému doporučit. Přesto ve své výpovědi nelogicky vypověděl, že se dalo již dopředu očekávat, že znalec se nepodepíše pod něco, co není hotové, ale dalo se i očekávat, že z toho cukne. Přesto ho obžalovanému doporučil. Z výpovědi tohoto svědka se ale také podává, že schůzka nedopadla podle představ obžalovaného. Svědek naznačuje, že schůzka trvalo dost dlouhou dobu, než aby bylo jednáno jen o zadání znaleckého posudku, odmítá se ale o tom blíže bavit. Ke stejnému závěru dospívá ale i výpověď svědka J, i on líčí, že schůzka nedopadla podle jejich představ, hovoří o příliš vysoké ceně, která byla nad jejich rozpočet. Na druhé straně zmiňuje, že neměli důvod shánět znalce jiného a stále trvají na K. i. Oba shodně vypovídají, jak to pro ně byl zajímavý člověk, se spousty kontaktů, rozvíjejí možnou budoucí spolupráci se znalcem, přesto se o toto nikdy nepokusili, a to ani v době, kdy o trestním oznámení znalce neměli žádné potuchy. Výpověď obžalovaného je třeba konfrontovat i s výpovědí svědka A, spolníka ve Finance Garant, který ještě při výslechu na policii uvedl, že o znaleckém posudku nic nevěděl, ač z výpovědi obžalovaného, ale i svědka J se podává pravý opak. U soudu, po upozornění na rozpory v jeho výpovědi, chabě vysvětluje, že na policii neakceptoval pouze výraz znalec, ale že je třeba prokázat, že nebylo manipulováno s daty, samozřejmě věděl i to vyslyšajícím policistovi sděloval. Soud ale nepřesvědčila ani výpověď obžalovaného, proč měl být znalecký posudek zadán zrovna znalci z oboru výpočetní technika, když do úvahy by spíše přicházel znalecký posudek z oboru účetnictví, možná ekonomie, jak ostatně vyplynulo i z výpovědi znalce. Soud tak dospívá k závěru, že zadání znaleckého posudku právě tomuto znalci bylo pouze zástěrkou, aby se mohla schůzka vůbec odehrát. Svědčí o tom i skutečnost, že na osobní schůzce trval právě obžalovaný. Z výpovědi znalce naopak vyplynulo, že se s obžalovaným sejit nechtěl, ale tento na tom trval. Ale také skutečnost, že na schůzku jel i svědek J přesto se jí nakonec nezúčastnil a schůzka se tak odehrála mezi čtyřma očima, tj. bez jakýchkoli dalších svědků. Rovněž ale i to, jak soudní znalec popisuje průběh nabídnutí úplatku, kdy je mu predestirána obálka, je mu predestiráno, že obžalovaný nemá odposlechové zařízení, je mu i sděleno, že by se odměna vyřešila cestou prodeje nějaké nemovitosti, nabyt soud dojmu, že šlo o předem naplánovanou a promyšlenou akci a korupční nabídka vůči znalci nebyla pouhým nedorozuměním, ale naplánovaným a promyšleným činem. Soud tedy uzavírá, že s ohledem na výše uvedené skutečnosti, výpověď obžalovaného na soud nezapůsobila věrohodně, ba naopak, je soudem hodnocena jako ryze účelová, místy až nelogická, a to ať již jde o samotnou skutečnost, že by hotel byl koupen na základě nějaké excelové tabulky hodnotící jeho ziskovost, bez provedení řádného auditu, či účetní závěrky, ale i o samotný fakt, že se obžalovaný nehodlal s hotelem soudit, přestože mu měla být z jeho strany započtena úhrada 4 až 6 milionů Kč, ke kterým nevěděl nic konkrétního, přesto od svého dobrého známého, zkušeného advokáta V aniž by se i ten pokusil ověřit základní fakta, dostal radu zajistit znalecký posudek a to zrovna z oboru výpočetní techniky. Soud tedy opakuje, že po provedeném dokazování dospěl k závěru, že výpověď obžalovaného byla čistě

prokalkulovaná a to tak, aby budila dojem, že ze strany znalce šlo o pouhé nedorozumění, neboť se před ním skutečně zmiňoval o částce 4 miliony Kč, ale nešlo o úplatek, ale o dluh, který měl vůči hotelu, příp. že tuto částku zmínil v souvislosti s uplácením jiného znalce, ale i o částce 1 milion Kč, kdy nešlo o jeho odměnu, ale o dlužnou částku z neproplacených faktur.

Z provedeného dokazování vyplynuly také následující souvislosti, které inkriminované schůzce předcházely a které je třeba zmínit. Z úředního záznamu policejního orgánu (čl. 50 až 51 spisu) vyplynulo, že obviněnými ve věci č.j. OKFK-2392/TČ-2012-251202 je kromě S. stíháno dalších 10 osob. Policejní orgán ÚOKFK, odbor daní, prováděl ve věci vyšetřování, mj. v období září 2013 a červen 2014 prohlídky nebytových prostor pronajatých AK Garriss Legal (dříve AK Uni Legal), při kterých došlo k zajištění dat otiskem HDD. Přitom při druhé prohlídce v prostorách společnosti PROCUSYS a.s., IČ 24774065, došlo k jejich předání advokátní komoře, protože data mohla obsahovat údaje klientů advokátní kanceláře (§85b trestního řádu). Jak plyne z usnesení policejního orgánu ze dne 30. 9. 2014, č.j. KRPA-331130-10/TČ-2014-001179-1 (č.l. 63-64 spisu), v době, kdy tato data byla uložena u ČAK, byla neznámým pachatelem vytvořena listina obsahující pokyn policejního orgánu ÚOKFK, odboru daní, aby ČAK bezodkladně data vrátila zpět společnosti PROCUSYS a.s., IČ 24774065. Listina byla opatřena falzifikátem razítka policejního orgánu a podpisu zpracovatele S. a byla doručena neznámým mužem do sídla AK Uni Legal, se sídlem Nám. Republiky 1, Praha 1, kde ji osobně převzal Z. Č., ten který chodil pravidelně nahlížet do spisu MS v Praze Nt 610/2013 a který si pořizoval kopie spisu na digitální fotoaparát. Věc byla nakonec dle § 159a odst. 5 trestního řádu odložena. Z usnesení MS v Praze ze dne 9. 7. 2014, sp.zn. Nt 615/2014, ve věci obv. S. pak vyplývá, že dle §85b odst. 9 trestního řádu se nahrazuje souhlas ČAK stran seznámení se s obsahem listin a věcných důkazů, zajištěných otisků disků ze serverů, harddisků a flash disků, ze strany policejního orgánu a to pod č.j. OKFK-2392/TČ-2012-251202, které byly zajištěny při prohlídce jiných prostor na základě příkazu vydaného dne 21. 5. 2014, sp.zn. 37Nt 5055/2014 dne 30. 5. 2014 a které byly uvedeny i v padělaném pokynu policejního orgánu. Ze zprávy soudního znalce zasláného do spisu MS v Praze Nt 610/2013 v srpnu 2014 vyplynulo, že znalec se pokusí nalézt hesla, která by sloužila k prolomení šifrovaných dat v jím zkoumané technice, právě v technice zajištěné při prohlídkách v období června 2014. O tomto následně informuje ve své žádosti i S., která žádá Obvodní soud pro Prahu 5 o součinnost. K ovlivnění znalce tak nemuselo nutně dojít na základě opatření vydaného MS v Praze o jeho přibrání ze dne 31. 1. 2014, které bylo doručeno všem stranám v trestním řízení, ale až na základě znalecova vyrozumění o způsobu prolomení šifrovaných dat prostřednictvím klíčů zajištěných u další prohlídky. Soud si po provedeném dokazování troufá konstatovat, že pokud nevyšel první pokus získat zpět zajištěné důkazy v trestní věci obviněného S. a spol. na základě zfalšované listiny policejního orgánu, který prohlídku provedl, přišel pokus druhý, tedy korupční nabídka vůči důležitému znalci, který měl dešifrovat data uložena na zajištěných důkazech. Jak uvedla sama předsedkyně senátu MS v Praze S., bez tohoto znaleckého posudku, bez roztřídění enormního množství zajištěných dat, by se nedalo ve věci dále postupovat. A s ohledem na výpověď místopředsedy MS v Praze K., ze které se podává, že na pořízení znaleckého posudku byly vynaloženy již vysoké náklady, což s S. opakovaně řešil, a vyplývá i z vyúčtování zasílaných do spisu znalcem, se dá reálně usuzovat, že pokud by tento znalec uvedl, že dešifrace není možná, k přibrání jiného znalce by již nedošlo.

Po právní stránce vykazuje jednání obžalovaného trestný čin podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť nabídl soudem přibranému znalci v oboru kybernetika – výpočetní technika K. částku 4 miliony Kč za to, že

záměrně nerozšifruje elektronická data na nosičích zajištěných v jiné trestní věci vedené proti obviněnému J. F. S. a spol. a nepravdivě ve znaleckém posudku uvede, že data nelze dešifrovat a to vše s cílem získat pro sebe 1 milion Kč, tedy značný prospěch.

Při zohlednění osoby obžalovaného, dále s ohledem na okolnosti a závažnost řešeného činu, je třeba jednání obžalovaného označit za společensky škodlivé. Vůči obžalovanému M B tak musejí být vyvozeny trestně právní důsledky. Obžalovaný se trestného činu dopustil ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť způsobem v zákoně popsáním chtěl porušit chráněný zájem a také tak ve skutečnosti učinil. Forma zavinění je zřejmá především ze samotného způsobu provedení trestného činu, vyplývá i z výpovědi K.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchané činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, možnostem jeho nápravy. Konkrétní závažnost činu je zde zvýšena především chráněným zájmem, a to zájem na řádném, nestranném, nezištném a zákonem obstarávání věcí obecného zájmu, kdy je Česká republika vázána i mezinárodními smlouvami, že bude korupční jednání nejen stíhat, ale i postihovat. V opisu rejstříku trestů obžalovaný nemá dosud žádný záznam, rovněž nebyl projednáván v přestupkovém řízení.

Při ukládání trestu obžalovanému soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, dále soud zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Tyto nebyly ve smyslu ustanovení §41 a 42 trestního zákoníky shledány.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je rozvedený, žije ve společné domácnosti s matkou jeho nezletilé dcery, je zaměstnaný s měsíční mzdou 25.000 Kč čistého (přičemž nejde o jeho jediný zdroj financí, jak sám uvedl). Je 40% společníkem ve společnosti Finance Garant s.r.o., IČ 26030080, 50% ve společnosti Proguard s.r.o., IČ 03629767, 30% společníkem v PWR Audio, s.r.o., IČ 01709518, vlastní 50% v e-street s.r.o. v likvidaci, IČ 26050137 a 100% v Magnet s.r.o. v likvidaci, IČ 25647261. Na základě smlouvy o hypotečním úvěru uzavřený s ČSOB dne 16. 3. 2011 a 31. 8. 2011 získal hypoteční úvěr na 3 miliony Kč, resp. 4 miliony Kč v případě druhé smlouvy, na které splácí 27.000 Kč měsíčně. U ČMSS, a.s. má stavební spoření uzavřené na základě smlouvy ze dne 16. 11. 2006, číslo účtu zůstatkem na účtu ve výši 165.517,10 Kč. Dále vlastní účet č. vedený u ČSOB se zůstatkem 349.790,87 Kč ke dni 15. 3. 2015, na který obžalovaný vložil v hotovosti dne 18. 11. 2014, 3. 12. 2014, 8. 1. 2015 a 5. 2. 2015 částku 40.000 Kč, dne 27. 10. 2014 byla na tento účet vložena částka ve výši 140.000 Kč, dne 16. 10. 2014 ve výši 20.000 Kč a dne 6. 10. 2014 ve výši 32.000 Kč. Navíc disponuje cca 1 milionem Kč (jak sám uvedl). Vlastní pozemky v Týně nad Vltavou v hodnotě cca 500.000 Kč, byt v Českých Budějovicích a dům v Praze v hodnotě cca 14 milionů Kč. V nedávné době prodal osobní automobil BMW asi za 390.000 Kč.

Podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody od 1 do 6 let. Po zohlednění všech shora uvedených skutečností týkajících se jak samotného chráněného zájmu, ale i okolností činu, jeho následků, tak i osoby obžalovaného, dospěl soud k závěru, že přiměřeným je trest odnětí svobody v trvání 3 let, tedy trest vyměřený v polovině zákonné trestní sazby. Lze přitom dospět k závěru, že účelu trestu bude v případě obžalovaného dosaženo ještě bez jeho přímého výkonu a to především s ohledem na jeho

dosavadní život. V souladu s ustanovením § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku proto byl výkon trestu obžalovanému podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let, tedy lehce nad třemi čtvrtinami zákonného rozpětí (zkušební doba se stanovuje od 1 roku do 5 let). Při určení délky zkušební doby soud zohledňoval podobné skutečnosti, které byly zmíněny již v souvislosti s úvahou o výměře trestu, dále bral v potaz i samotnou výměru ukládaného trestu odnětí svobody, ale i časový odstup od spáchání projednávaného skutku, jakož i tu skutečnost, že se od spáchání trestného činu obžalovaný nedopustil jiné další trestné činnosti, v souvislosti s níž byl nyní projednáván. Nebyl projednáván ani v přestupkovém řízení. Pokud obžalovaný povede během zkušební doby řádný život, nedopustí se dalších trestných činů či relevantních přestupků, pak bude moci být po uplynutí zkušební doby vysloveno, že se osvědčil. V opačném případě by soud rozhodl, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest odnětí svobody v trvání 3 let vykoná jako nepodmíněný v příslušném typu věznice. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný snažil trestným činem získat majetkový prospěch, je mu dále dle § 67 a následujících ustanovení trestního zákoníku ukládán i trest peněžitý. S ohledem na závažnost trestného činu a okolnosti případu, kdy musí být znovu zdůrazněno, že konkrétní závažnost činu je v tomto případě zvýšena chráněným zájmem, tedy zájmem na řádném, nestranném, nezištném a zákonem obstarávání věcí obecného zájmu, ale i s ohledem na prospěch, který měl obžalovaný sám získat, tedy 1 milion Kč, bylo stanoveno, že peněžitý trest se vyměřuje v 90 denní sazbách, tedy okolo jedné osminy zákonného rozpětí (zákonné rozpětí je od 20 do 730 denních sazeb). Při stanovení konkrétní výše jedné denní sazby pak byly zohledněny majetkové a osobní poměry, tak jak jsou rozvedeny shora. Soud připomíná, že obžalovaný má jedno nezletilé dítě, uvádí měsíční příjem 27.000 Kč čistého, přičemž nejde o jediný zdroj jeho financí. Vlastní dům v Praze v hodnotě cca 14 milionů Kč, pozemky v Týně nad Vltavou v hodnotě cca 500.000 Kč a byt v Českých Budějovicích, disponuje zhruba 1 milionem Kč. S ohledem na tyto skutečnosti byla obžalovanému jedna denní sazba vyměřena ve výši 6.500 Kč. Obžalovaný tedy celkem zaplatí částku 585.000 Kč. Pro případ, že by tento trest nevykonal, je stanoven trest náhradní, a to trest odnětí svobody v trvání 1 roku, který by opět obžalovaný vykonal v příslušném typu věznice.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel či druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může odvolání podat samostatně i orgán pověřený péčí o mládež. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobilé přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání

musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Českém Krumlově dne 15. prosince 2015

JUDr. Martina Erbová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Kulichová